

PIERRE

ROSE

DE TOT

LAMY

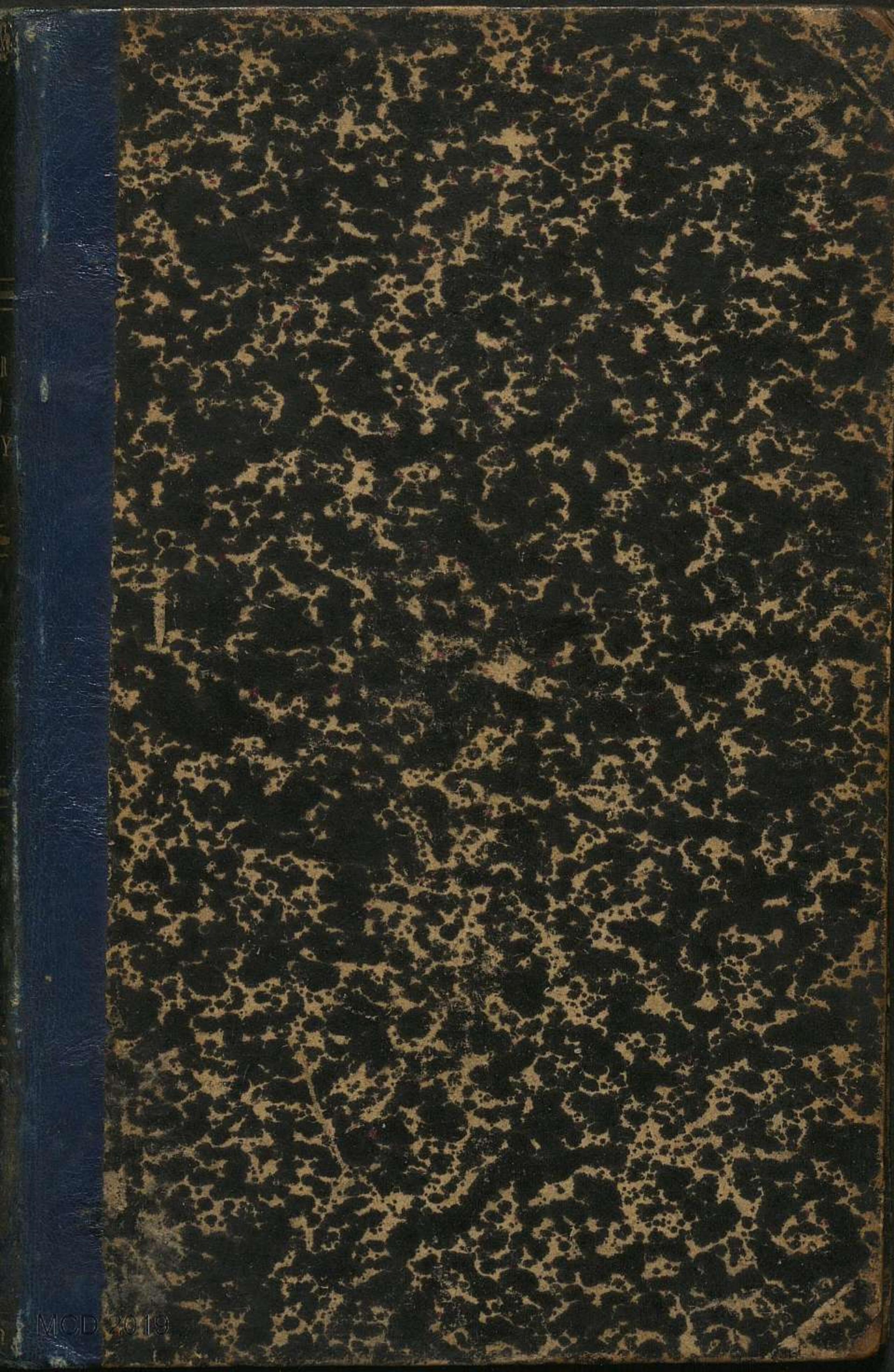
PARIS

1830

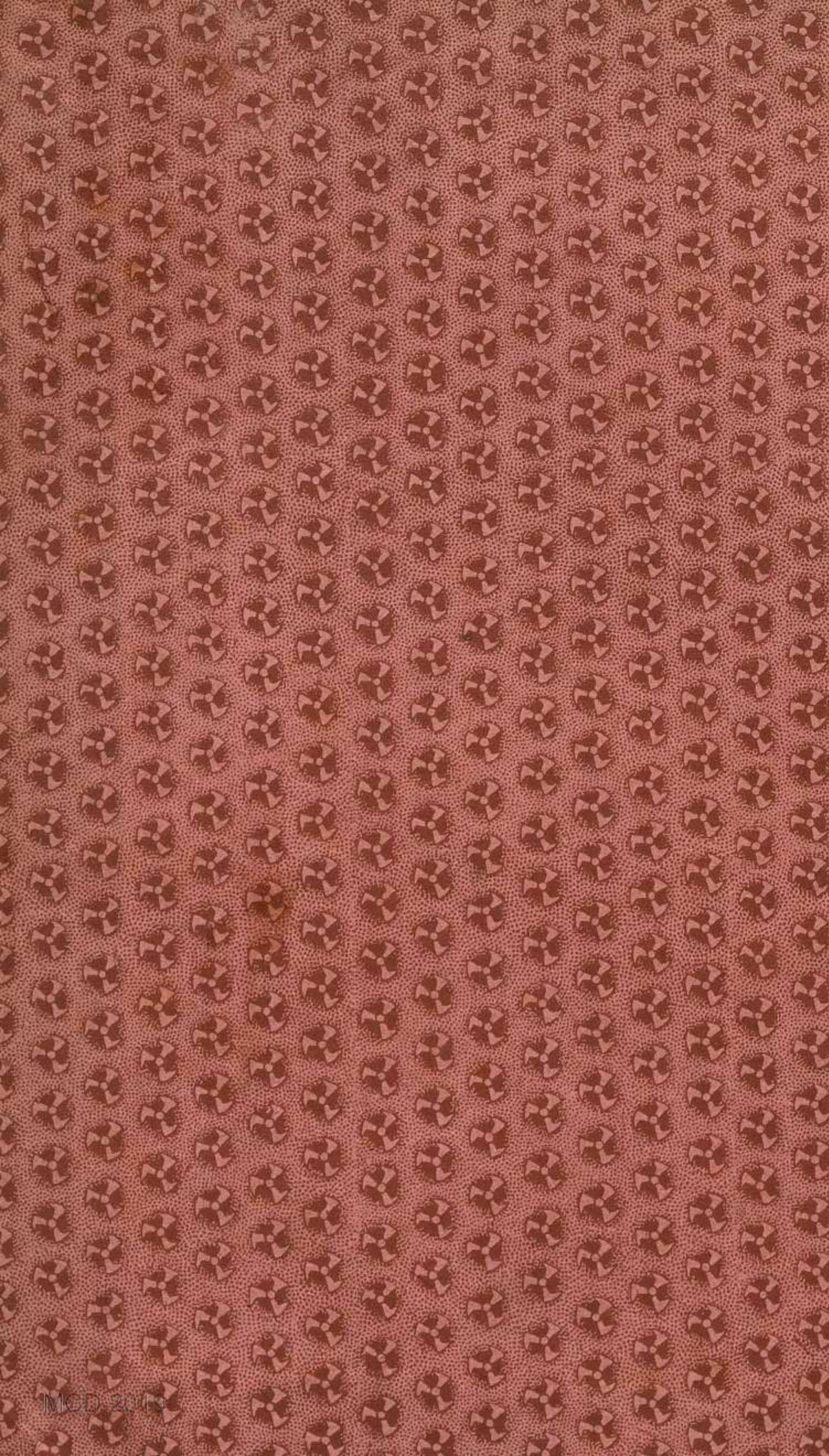
LIBRAIRIE DE L'UNIVERSITÉ

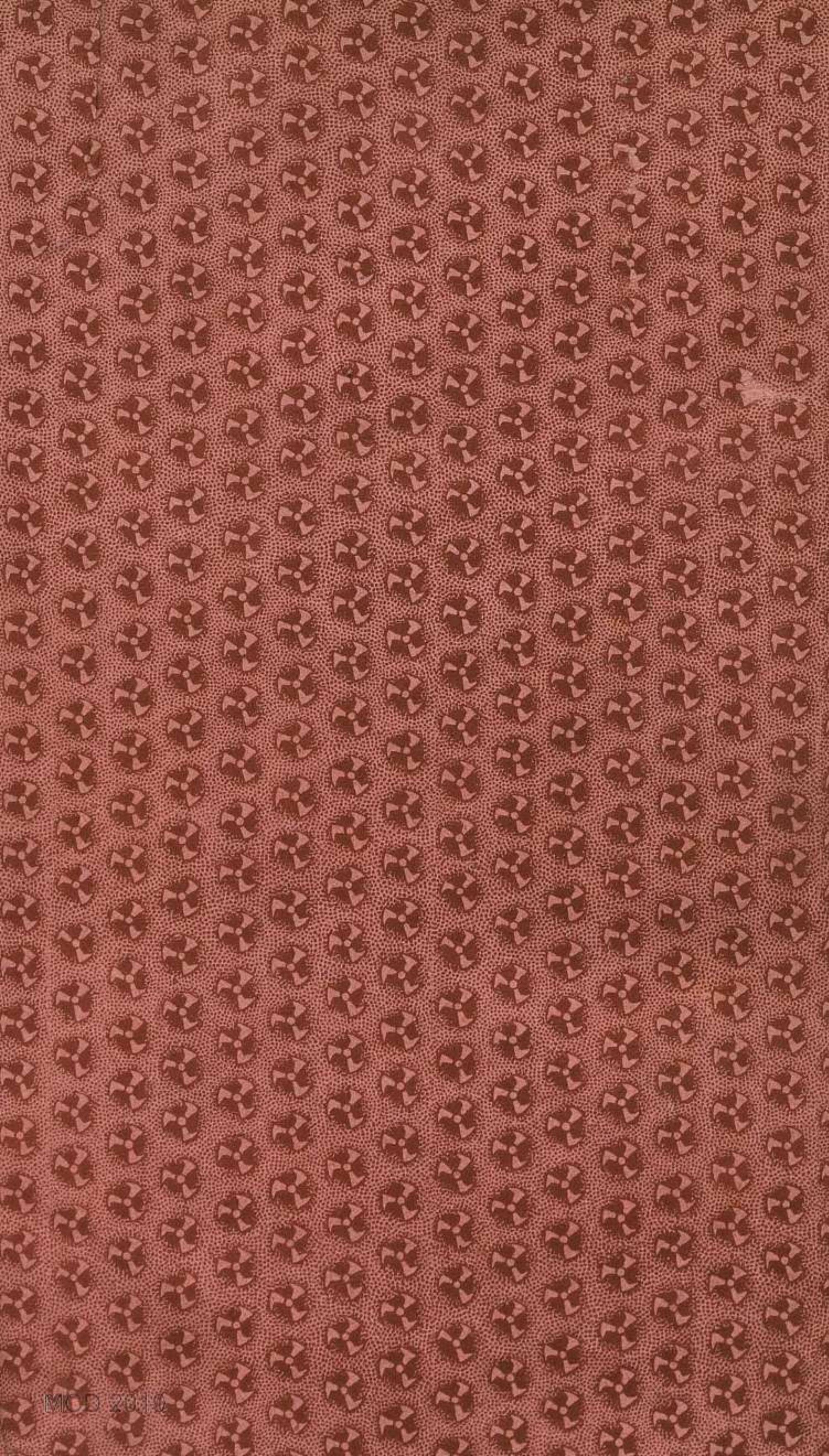
PARIS

1830

MCD 2019

MCD-2019

ROSER DE TOT L' ANY

DIETARI DE PENSAMENTS RELIGIOSOS

УКАЗ ТОЛЧЕВСКОГО
ДОБРОЛЕПИНА СРЕДИ СОСЕДНИХ

TA-658 178

ROSER DE TOT L' ANY

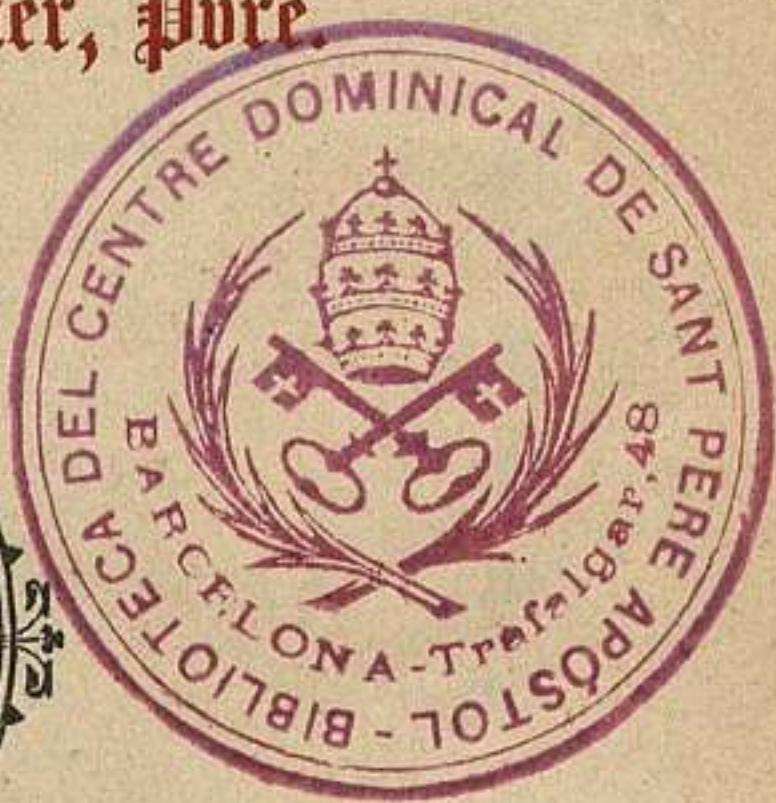
DIETARI

DE

PENSAMENTS RELIGIOSOS

PER

Jacinto Verdaguer, Poet.

BARCELONA

"LA CATALANA," ESTAMPA DE JAUME PUIGVENTÓS
5, DORMITORI DE SANT FRANCESCH, 5

1894

DATA

2020 НОВЫЙ ГИДРОГИДАР

114

БАРИОН

BARION

СИСТЕМА ПОДДЕРЖАНИЯ АВТОМАТИЗАЦИИ И УПРАВЛЕНИЯ

СИСТЕМА ПОДДЕРЖАНИЯ АВТОМАТИЗАЦИИ И УПРАВЛЕНИЯ

СИСТЕМА ПОДДЕРЖАНИЯ АВТОМАТИЗАЦИИ И УПРАВЛЕНИЯ

TAULA

	Págs
A la Verge del Roser.	VII
Janer.	9
Febrer.	23
Mars.	35
Abril.	49
Mes de Maria.	61
Mes del Sagrat Cor de Jesus.	77
Juliol.	91
Agost.	107
Setembre.	121
Octubre.	137
Novembre.	153
Desembre.	167

A U T H O R

1920 Job age/11 A

1920

1920

1920

1920

1920 1920

1920 1920 1920 1920

1920

1920

1920/20

1920/20

1920/20

A la Verge del Roser.

*A la Verge he visitat
avuy al trencar l' aurora,
¡Oh que bella la 'n trobi
del seu Roseret à l' ombra!
Que bella ab son Fill hermós
que entre sos braços reposa!*

*Son Roseret es florit,
tota una estrellada 'l broda,
de roses de tot color,
vermelles, blanques y grogues,
obertes y à mitg obrir
y alguna poncella closa.*

*Si li gosás demanar
prou ne pendria una brosta;
mes, no 'n só merexedor,
m' acontento de l' aroma.*

*La seva aroma es de cel,
son regalada me dona;
quan la son se m' ha esvanit
me 'n veig als dits una toya.*

*Beso la mà de Jesús,
encara n' está flayrosa:
—Grans mercés, Jesús hermós,
d' aquexa florida almoyna.
Mes, puix sou tan almoyner,
me tindréu sempre à la porta
feumen un dó cada mes
d' una branqueta de roses,
una per dia, si us plau,
los de goig que sia groga,
vermella los de dolor,
blanca los dies de gloria.
De totes les que 'm donéu
à vostra Mare amorosa,
quan se vinga 'l cap del any
li 'n texiré una corona.*

Janer.

DIA I.

La fira de Sant Jordi.

¿Qui compra roses?

A la fira de les Roses
á firarme antany aní,
lo roser de que 'm firí
ne fá enguany de tan hermoses
que n' he fet parada aquí.

Hi ha la rosa alexandrina,
la vera y la d' esvarzer,
també les de Palestina,
que florexen sense espina
de Jericó en lo roser.

Ne tinch d' encara poncelles
que son un cálzer d' olor;
n' hi ha de blanques y vermelles.
¡Triáu roses y roselles,
firetayres de l' amor!

Com en l' hort de l' Amor mia
jo plantí aqueix roseret,

per sos aymadors flòria;
 prenèu, donchs, fills de María,
 roses del bon Jesuset.

DIA 2

In te cantatio mea semper,
 Vos seréu sempre 'l tema de mos cants.
Salm 70, v. 16.

Tinch en mon cor una pobra cadira
 hont Jesucrist de vegades hi seu,
 y jo á ses plantes puntejo la lira
 y entre 'ls arpegis li dich: Amor meu,
 dolç Amor meu, mon salteri y ma gloria;
 ab quant tenia, temps ha que us doní
 l' enteniment, voluntat y memoria:
 jo... ni vull viure, viscáu Vos en mí.

DIA 3

Bethlém, Bethlém ditxosa,
 que has vist brotar dels braços de María,
 com del roser la rosa
 á aquell que té en sos ulls la llum del dia:
 es mes ditxós que tú, qui dins son cor
 veu náixer cada dia al Salvador.

DIA 4

Vull sembrar bons pensaments
 á falta de bones obres,
 del desterro d' aquest mon
 en les vies pedregoses.

Mes ja que 'ls de mon jardí
no tenen color ni aromes,
prenéu, bon Jesús, los meus,
y daume, si us plau, los vostres.

DIA 5

Bevia l' amic en la font del
Amat e embriaguás d' amor.

R. Lull.

Amor, amor, amor,
tant mateix m' ha vingut ta rierada,
omplint mon pobre cor
com la tendra poncella de rosada.

Ja tinch dintre mon pit
á Aquell que, dalt, en les altures veya:
ja veig lo Sol exit
de qui la Estrella heralda me somreya.

DIA 6

Adoració dels Sants Reys.

Sortint, oh Eucaristía,
de tots soleys,
davant de la Establía
trobí als tres Reys:

—Quina sort es la vostra
d' haver trobat
al que la Estrella us mostra,
Deu increï!

—També 't guía una estrella
damunt són breç;
la nostra sort es bella,
la teva mes.

Avuy tots abraçarem
l' infant Jesús,
nosaltres l' adorarem,
tu te l' endús.—

DIA 7

Cap vuitada de la Circumcisio.

Agnoscimus in stabulo.
En la establia vos hem coneugut.
St. Llorens Just.

Avuy en breç humil ploráu, pobre Infantó,
avuy beláu Anyell, demá seréu Lleó,
mes pujaréu abans del Gólgota á la serrà;
creyentvos sols Anyell, vos clavarán en creu,
mes, com Lleó adormit, quan vos desvetllaréu,
tremolarán de por los ossos de la terra.

Un dia vora 'l Nil lo poble d' Israèl,
de set cruels açots per desarmar al cel,
ab sanch d' un pur Anyell ses portes tenyiría.
Avuy açot mes gran va á caure sobre 'l mon,
es poch per mi, oh Anyell, portarla sobre 'l front,
banyaune lo meu cos, banyáu l' ànima mía.

DIA 8

Expoliata ditior.

Jesucrist nostre Senyor
 estima tant la pobresa,
 que, no trobantla en lo cel,
 vingué á cercarla á la terra.

DIA 9

Deus, Deus meus.

Dia sens sol, vesprada sens estrelles
 son, si no us veig entre elles
 Jesús, mon dolç Amor,
 llum de mos ulls, cançó de mes orelles,
 delicia de mon cor.

De mon verger aurífera monjoya,
 mon lliri y ma lliroya,
 ma celda y mon jardí,
 de mos somnis florits Vos sou la toya,
 la perla de ma joya,
 ma perla y mon rubí.

DIA 10

Sinu pretiosa recondit.

Vostres braços, oh María,
 de Jesucrist son l'altar;
 oh! dexáumeli adorar
 com los Reys en la Establía.

DIA 11

Vostra amor es sense mida,
mes ;ay! no sou estimat!
Com esqueix de sajulida
dau sempre odor esquisida,
y sempre sou trepitjat!

¿Quan será que á Vos s' endrecen
los que ara abeura l' error?
Oh! si los ulls hi vegessen!...
Si 'ls hòmens vos coneguessen,
se morirían d' amor!

DIA 12

De mon cor feune un breçol
per vostre Fill, oh María,
breçauli de sol á sol,
refilauli á l' Amor mía
la cançó del rossinyol
á la estrelleta del dia.

DIA 13

Jesus Christus heri, et hodie;
ipse et in saecula.
St. Pau, Heb. XIII.-8.

Una volta nasquereu á Bethlém,
cent voltes en la missa naxéu ara,
una volta morireu en Salém
á milions moriu sobre de l' ara.

Mes, si moriu, també ressucitáu,
y son segles los jorns de vostra vida,
y avuy, demá y eternament regnáu,
día sens nit, aurora sempre exida.

DIA 14

Al dolcíssim nom de Jesús.

Lo nom de mon Amat es
font abundosa d' amor.

R. Lull.

Oh nom de Jesús, oh nom del meu pare,
de mon dolç amich, de mon dolç amor,
que al llavi he begut de una santa mare,
ab llet de son pit, ab sanch de son cor,

Oh nom de Jesús, qui 't pogués escriure
damunt cada front y dins cada pit,
per *post-data* après podenthi sotscriure:
La carta digna es de tal sobrescrit.

DIA 15

Jesús, Jesús, oh vida de ma vida,
delicia de mon cor,
Jesús, Jesús, amant que may oblida,
bellesa que may mor:

Jesús, Jesús, oh sol que feu somriure
les roses del empir,
Jesús, Jesús, per vostra amor vull viure,
de vostra amor morir.

DIA 16

Als infants.

Que Jesús fill del Altíssim,
mon dolç amor,
dexe escrit en vostre cor
son nom dolcíssim.

DIA 17

Summus omnium
imus est omnium.

St. Bernat.

Oh que es gran ser petitó!
puix del cel mes alt un dia
baxá Deu á la Establía
per darnos exa lliçó.
¡Oh que es gran ser petitó!

DIA 18

Com sosteniu la estrella al firmament,
la flor sobre la branca,
sosteniunos, oh braç omnipotent,
al cel de vostra fé, d' hont cada vent
ay! tantes flors y tants estels arranca.

DIA 19

Los terrenals cercan amors terrenes,
jo tinch altres amors:
obrius de bat á bat, regions serenes,
dexaune exir les seves resplandors.

Sortiu com l' alba rossa
 per la porta daurada d' Orient;
 sia lo sol vostra real carroça
 que vesse dies nous pel firmament.

Que sia l' univers un santuari,
 la terra un camaril,
 que sia cada pit vostre sagrari,
 que sia cada cor vostre viril.

DIA 20

Nom de Jesús, nom salvador,
 com t' he gravat al tronch d' un arbre,
 pogués gravarte en cada cor,
 sia de carn, sia de marbre.

(EN LO JARDI DE V...)

25 de Setembre 1891.

DIA 21

Disce pati.
Imit.

Es viure sens estimar
 lo viure sense patir,
 y per viure sens amar
 tant se valdría morir.

DIA 22

Sapientia ædificavit sibi domum.

Prov. IX. 1.

L' Amor s' ha fabricat una presó
d' argent, d' or y d' ebori,
sos ministres ne diuen lo copó,
sos Angels l' ostensori.

L' Amor s' ha fabricat una presó,
mes ay! una cadena,
allí viu prisoner y allí visch jo,
mes jo no sé si de plaher ó pena.

DIA 23

Voláu, mos somnis, voláu,
aucells de ma aucellería,
perdeuvos en lo cel blau,
ja us vindré á cerçar un dia.

DIA 24

Pondus allevat amor.

Sentint trucar en mon cor
jo li he obert lo cor y l' ànima,
mes ay! veig lo meu Amor
ab una creu que m' esglaya:

—Entrauhi, Jesús, si us plau,
entráu en la vostra casa;
feune lo vostre palau
mes que sia una cabanya.—

Tornant en dia ma nit
lo bon Jesús hi entrava,
mes al entrar en mon pit
dexa la creu en ma espatlla.

DIA 25

A la Cova de Bethlém.

Santa Cova, santa Cova,
quin tresor tens amagat,
serà rich aquell que 'l troba,
mes per una eternitat.

DIA 26

Omnibus sufficit.

¿Per qué té forma de sol
la sobirana custodia,
y está voltada de raigs,
de raigs d' una alba de gloria?

Per que es l' ostensori d' or
del Anyell que viu dins l' hostia,
sol diví dels esperits
que 'ls ilumina y los cova,
y d' amor los fá cantar
com los aucells á l' aurora.

DIA 27

Propter hoc lætatum est cor meum.

Les alegries del cel
ab les llàgrimes se compran,
ab les llàgrimes de fel
que ací á la terra se ploran.

DIA 28

¡Ah, Amat! tu, que tant has
donat al home, e tant lo
has honrat, ¿per quel home
ha tant tu en oblit?

R. Lull.

Sols per donarvos la llum
baxí del cel á la terra;
per donárvosla millor
m' he quedat en cada església,
la duría á cada cor,
y encara us quedáu sens ella!

DIA 29

Com espígol cullit á trench de dia,
los bells noms de Jesús y de María
no passan mai pels llavis y pel cor,
ni passan mai per tú, oh ànima mía,
sense dexarhi olor.

DIA 30

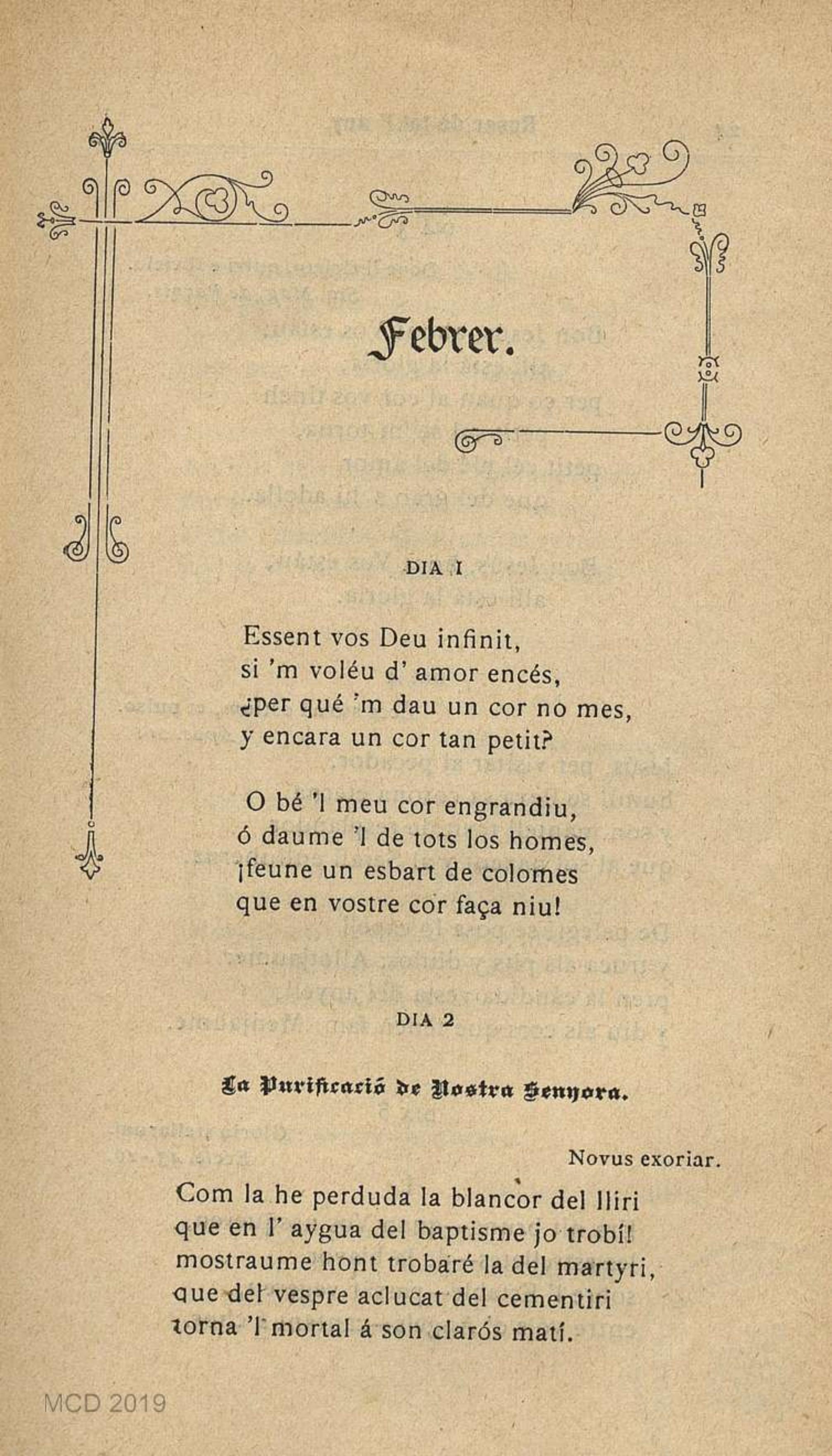
Quid suibus cum rosis?

Los pensaments que nian en mon front,
Jesús, tots vostres son,
malhaja quin no ho siga;
si algun n' hi brota que us pot dar neguit,
l' arrenco tot seguit,
illuny de les flors la verinosa ortiga!

DIA 31

A qui Deu li es dolç
lo viure es amarch,
son desterro es llarch,
ses belleses pols.

Febrer.

DIA I

Essent vos Deu infinit,
si 'm voléu d' amor encés,
¿per qué 'm dau un cor no mes,
y encara un cor tan petit?

O bé 'l meu cor engrandiu,
ó daume 'l de tots los homes,
ifeune un esbart de colomes
que en vostre cor faça niu!

DIA 2

La Purificació de Nuestra Sennora.

Novus exoriar.

Com la he perduda la blancor del lliri
que en l' aygua del baptisme jo trobí!
mostraume hont trobaré la del martyri,
que del vespre aclucat del cementiri
torna 'l mortal á son clarós matí.

DIA 3

Dove il Cristo, quivi e il cielo.

Sta. Mag. de Pazzis.

Bon Jesús, ahont Vos estau,
allí está la gloria;
per ço quan al cor vos tinch
petit cel se 'm torna,
petit cel plé del amor
que del gran s' hi adolla.

Bon Jesús, hont Vos estau,
allí está la gloria.

DIA 4

Ecce sto ad ostium, et pulso.

Apoc. 20.

Jesús, per visitar al pecador,
humil se lleva sa corona eterna
y son mantell texit de resplendor
que al sol naxent y al Serafí enlluhera.

De pelegrí se posa lo capell
y truca als pits y díulos: Allotjaume:
pren la cándida vesta del anyell,
y diu als cors que tenen fam: Menjaume.

DIA 5

Gloria stellarum.

Eccle. 43.-10.

I

Era nit bruna—quan Vos nasquereu,
les estrelletes—de la blavor
sobre l' Estable—passar vegereu,
entre vols d' Angels—cantant á chor.

II

Quan espirava—era de dia,
 sols per no véure ho—s' aclucá 'l sol:
 la blanca lluna—negra sortia,
 com una reyna—que 's posa dol.

III

Ab ulls hermosos—que sempre reyan
 mirar volgueren—també 'ls estels,
 al del Pessebre—quan morir veyan
 ¡ay! se n' anaren—plorant pels cels!

DIA 6

Mihi vivere Christus est.

St. Pau.

Quan encara les aygues no sabía,
 Jesús, de vostra amor,
 qu'hont cercava la dolça poesía,
 si les fonts terrenals son d' amargor?
 Mes ara que les sé, la Vida mía,
 vull beuren nit y dia,
 fins á morir d' amor.

DIA 7

Dimecres de Cendra.

Pulvis, cinis, nihil.

De la terra n' he vist poch;
 com m' es ne veig, menys m' agrada,
 tot hi es ombra y vanitat,
 pols y cendra y terregada.

L' aygua dolça que jo vull
 en lloch del mon la he trobada,
 per tot allá hont ne cerquí
 he trobat la mar salada.

DIA 8

E cellula celícola.

Del celestial Prisoner
 ma ànima es la presonera,
 mes sa presó es lo celler
 del ví de la vinya vera.

Se troba 'l cor tan felic
 quan de son cálzer me 'l vessa!...
 Ay! hores de paradís,
 per qué passáu tan depressa!

DIA 9

Candor est enim lucis eternæ,
 et speculum sine mácula.

Sap. 7, 26.

Candor de la llum eterna,
 espill de Deu sense mácula,
 siáu la llum de mos ulls
 y 'l mirall de la meva ànima.

DIA 10.

Tots jorns son sospirs e plors
 missatgers entre amic y Amat.

R. Lull.

Una ànima que plora sens consol
 es un grà d' or que passa pel gresol;
 com mes bullides dona,

mes lluhent y mes fí ne sortirá,
lo día en que prenentla Jehová,
la pose entre 'ls florons de sa corona.

DIA II

Rahims y espignes.

Juncti suavius.

I

Lo bon Jesuset
se 'n puja á la vinya,
¿donchs que 'n portará?
¿donchs que 'n portaría?
Ne porta un rahím
que sua sanch viva.

II

Lo bon Jesuset
va á la coromina,
¿donchs que hi cullirá?
¿donchs que hi culliría?
Hi segan lo blat,
ne cull una espiga.

III

Prop de Nazareth
lo troba María:
—¿Que 'm portáu, Amor,
Fillet de ma vida?
—Mon amor no té
penyora mes fina,
vos porto 'l pá y ví
de la Eucaristía.—

DIA 12

La lum de la cambra del
Amat vench á illuminar
la cambra del amic.

R. Lull.

A una estrella porto enveja,
no es; no, del firmament,
es la que vetlla á la porta
del Santíssim Sagrament.

Jo no sé si es una estrella,
ó es un ull de serafí,
que puix lo dexan los hòmens,
lo baxa á vetllar aquí.

DIA 13

Per qui del mon se desterra
fins á arrencarsen d' arrel,
l' a-Deu-siáu de la terra
será 'l Deu-vos-guard del cel.

DIA 14

Eratis enim aliquanto tenebræ;
nunc autem lux in Dómino.

Ephes. 5, 8.

En esta font d' aygua clara
del sagrament del dolor,
vina á rentarte la cara,
vina á eßbandir lo teu cor.

D' eix blanqueig en la sortida
mes d' un àngel t' ha de dir:
«Tan lletja que eras ahir
com' t' has ara emboniquida!»

DIA 15

Festa de la Corona d' Espines.

Vostra corona d' espines
qui l' ha trenada, Senyor?
¿Qui? sinó mes mans butxines
al robar les roses fines
del jardí de vostra amor.

DIA 16

Nóverim te, nóverim me.

St. Agustí.

¿No conech ma petitesa,
y us vull conéixer á Vos,
oh sobirana grandesa,
de tota bondat y altesa
cimeral maravellós?

Volervos, oh Jehová,
capir ab l' ingeni humá,
es voler pendre la mida
á la estrellada florida
ab lo palmell de la má.

DIA 17

A moltes bandes vaig alegre,
mes tot sovint m' entorno trist,
afins lo blanch m' hi sembla negre
si allí no hi trobc á Jesucrist.

DIA 18

Si jo pogués estalviarvos penes,
de bon grat ho faria. Jesús meu;
veniu á mí, diria á les cadenes,
tu ets mon amich, diríali, al menyspreu.

Als claus diría: peus y mans clavaume;
al açot: dixa tot mon cos escrit;
diría á les espines, coronaume,
mes á la llança, amágat en mon pit!

DIA 19

Chorda, plus torta, plus
musica.

Es l' amor la dolça corda
que 'm lliga á mon Estimat,
qui, llaut ben afinat,
al seu Cor lo meu acorda.

DIA 20

Demanaren al amic en
que estava honrament.
Respos que en entendre
e amar son Amat.

Lo que jo us doní de pena
voldría darvos de goig,
y après de passar per boig
arrocegar la cadena.

Y jo y tot arrocegat
per lo carrer d' Amargura,
voldría en una Creu dura
ser ab Vos crucificat.

DIA 21

Dominus illuminatio mea.
Salm 26.

Quan m' agenollo—vora l' altar,
no es pas la llantia—qui m' ilumina,
es vostra cara—l' alba divina
que del cel vessa—lo dia clar.

DIA 22

Deu no t' ha dit quin dia
vindrà la mort,
perqué ni un sol ne perdas
d' aquesta vida.
Desterrat en la terra,
pensa ab la exida;
navegant de la Glòria,
pensa ab lo port.

DIA 23

Oh Creu, oh ma dolça Creu,
 astre que guía mos passos,
 reb mon cos entre los brassos,
 y dónam lo de mon Deu.

Dónam lo cos de mon Deu,
 que 'l guardaré mentres visca;
 y la llum del sol no m' isca,
 si vull altre amor que 'l seu.

DIA 24

Esse cum Jesu, paradissus.

Imit.

Sol ab Jesús, oh dolça companyía;
 per sempre mes qui s' hi pogués quedar!
 digauho vos, digauho vos, María,
 sol ab Jesús si hi fá de bon estar!

DIA 25

Humilibus autem dat gratiam.

Pobra viola!—l' home 't calciga
 mentre 'l perfumas—ab ton olor;
 si no li foras—tan dolça amiga,
 si l' espinasses—com una ortiga,
 te portaría—sobre 'l seu cor.

Colomes blanques del asceteri,
 tan amoroses ¿qui us vol? dihéu.
 ¿Cors qui us escolta, veus de salteri?
 més... si, us escoltan al emisferi
 á voladuries Angels de Deu.

DIA 26

Perdó.

Jesús.

—Jo tenia un jardinet,
 lo plantí per ma delicia,
 lo plantí de gessamins,
 m' ha donat tan sols ortigues.

Pecador.

—Eix jardinet es mon cor,
 perdonaulo, vida mía.—

Jesús.

—Fugí del niu del cor meu
 l' aucellet que jo hi tenia,
 pels abeuratges del mon
 dexá les aygues de vida.

Pecador.

—Perdonaulo, bon Jesús,
 jo l' aucellet conexia.—

Jesús.

—Jo tenia un fill amat,
 li ensenyí á polsar la lira,
 ha fugit del meu palau
 y canta en l' host enemiga.

Pecador.

—Jo só 'l fill ingrat, jo só,
 perdó, Jesús de ma vida.—

DIA 27

En cada cor un sagrari
en vostra amor somiáu,
y es, ben sovint, un Calvari
trist de mí, lo que hi trobáu.

Si en tanta creu sols un dia
rellevarvos jo pogués,
¡que joyós hi moriría
d' aquexos tres claus sospés!

DIA 28

Oydá, pescadors
de la Galilea,
lo bon Jesuset
vos fá una barqueta,
la fá com la Creu,
d' un tros d' olivera,
mentre 'n va texint
María la vela.
Ell mateix un jorn
baxará á la pesca,
seguint d' un á un
los mars de la terra,
pescant pecadors
per la Gloria eterna.

DIA 3

Gemmat post gemitus.

Per un camí sembrat de creus
 cap al Calvari jo partia;
 quantes espines per mos peus!
 dintre mon cor quina agonía!

Portant la Creu, l' Amor trobí,
 volguil aydar á dur la seva,
 mes, quan la espatlla hi arrambí,
 trobíla sense la creu meva.

DIA 4

In nidulo meo moriar.
Job.

Algun dia, del Sagrari
 ne deyan lo columbari
 los qui hi solían niar;
 oh cors, volemhi, volemhi,
 aucells de passa, niemhi,
 femne nostre colomar.

DIA 5

Pascitur inter lilia.
Cant. 2, 16.

O lliris de l' estrellada,
 quin jardiné us ha plantat?
 ¿Ab quin plor vos ha regat
 que encara 'n plou la rosada?

Jo conech al Jardiner,
 jo conech los ulls que hi ploran
 en son jardí, quan anyoran
 á qui lliri no 'n vol ser!

DIA 6

A la presó del Sagrari
 quin Pres hi ha tan hermós!
 Jo li vull dir al clavari
 que 'ns hi empresone á tots dos.

DIA 7

Heu quam sordet terra dum
 cœlum aspicio.

Lo dexarte, oh mon dolent,
 ho fiu un xich á desgana,
 al primer pas que doní
 me semblá perdre una traba,
 y 'l camí ja menys costós
 aviat fou térra plana;
 mes avuy ja 'n só tan lluny
 que 'l tornarhi 'm fá montanya.

DIA 8

Transmigra in montem sicut
 passer.

Salm, 50. 10.—2.

Son les cimes acimades
 les que abans ab ses besades
 cobreix d' or lo sol novell;
 d' allí baxan les riuades,

allí puja 'l blanch anyell;
 allá vola nit y dia
 sospirant l' ànima mía,
 mes allí l' àliga hi nía
 y jo só un trist passarell!

DIA 9

Hæc semita Cœli.

Jesús lo cel va dexar
 per abraçarse ab la Creu;
 jo de sos braços, en breu,
 al cel espero pujar.

Oh Creu, tu 'm farás d' escala
 per arribar á Jesús,
 per çó dormo al teu dejús,
 com un pollet sota l' ala.

DIA 10

Exaltavit humiles.

Per nostre Senyor—los xichs son los grans,
 los grans son los xichs;
 los mes indigents—de tots los humans,
 si del bon Jesús—son los mes amants,
 serán los mes richs.

DIA 11

Lo rosari de mes penes
 jo esgranava un dia, trist,
 quan n' acabava les denes,
 me doná 'l seu Jesucrist.

Repassant ara les seves
des de 'l Pessebre á la Creu,
me recordo de les meves
sols per dir: gracies, mon Deu.

Vos, ab vostres mans divines,
dins l' hort de Getsemaní,
fent la corona de espines,
me 'n tiráu les flors á mí.

DIA 12

Salve corona gloriæ
gemmae et auro pulchrior.

Axampláu exa corona
que 'l mon vos dona,
perque hi cápiga 'l meu front,
no mereix tal companyía
la testa mía,
mes si que 'n mereix l' afront.

DIA 13.

Dolores nostros ipse portavit.

Plora Jesucrist
ab aquell qui plora,
y ab quín plor tan trist
quan ningú l' escolta!

Mirau lo al bon Deu
y á la Creu que porta,
tot portant sa Creu
portará la vostra.

DIA 14

Mostras l' Amat a son amic
vestit de vermeyls vesti-
ments.

R. Lull.

Seguiré á mon Estimat
per les petjades sagnoses,
dexaré totes les coses
per un Deu crucificat.

Obrem los braços, oh Creu,
embriágam de martiri,
oh que dolç será morirhi
crucificat ab mon Deu!

DIA 15

Vuyl morir en los delits
d' aquest mon.

R. Lull.

Vina, 'm diuen sovint veus de sirena,
es plé de flòrs lo terrenal verger.
Jo ab los braços y 'l cor sense cadena
dich: lo plaher de viure sense pena
val la pena de viure sens plaher.

DIA 16

Los Dolors de la Mare de Déu.

Fac me tecum piè flere
Crucifixo condolere,
donec ego vixero.

Dolça mare dels Dolors,
veyent que la terra enflora
vostra rosada de plors,

mon pobre cor que us adora
diu sovint: Si 'l cel no plora,
no riu la terra ab ses flors.

DIA 17

Tuo languore languescimus.

I

¡Pobre Jesús! ¿qui canta vostra gloria?
Perla del Cel ¿qui us guarda dins son pit?
perden de vos los hómens la memoria,
per companyó vos dexan sols l' oblit!

II

¡Pobre Jesús! vida de nostra vida,
¿qui us obre 'l cor quan hi truquéu plorant?
y al vostre Cor que aletejant nos crida,
qui li 'n sent grat de que 'ns estime tan!

III

¡Pobre Jesús! vostra agonía amarga
no s' ha acabat en l' arbre de la creu!
¡Ay! lo pecat la Passió us allarga;
Oh! qui pogués fervos de Cirinéu!

DIA 18

Tots los carrers son d' amargura
per Jesucrist que hi dú la Creu,
los rega tots ab sa sanch pura
que es trepitjada arréu, arréu.

Lo traydor Judas viu encara;
en cada poble hi ha un Pilat;
per dar revessos á sa cara
cent Malcus té cada ciutat.

Calvari amunt plora sa Mare
y á tothom diu ab trista veu:
—Mon Fill santíssim es ton pare,
¿no li vols fer de Cirinéu?—

DIA 19

Sant Josep h.

Ite ad Joseph.

Gen. 41, 55.

Sabis del mon, donchs per que us diuen sabis,
si ab vostres llums nadáu en la foscor,
son una font sens aygua vostres llavis,
y una nit sens estrelles vostre cor.

La llum del cel d' altra fontana brolla,
davant d' un obrador de Nazareth;
als peus del Noy Fuster qui s' agenolla,
beurá la sabiesa si 'n té set.

DIA 20

Pulchrior ex vulnere.

Florejat de cinch ferides,
me sembla mon Aymador
lo roseret del amor
guarnit de roses florides.

Vora Jesús en la Creu
 la Verge passa 'l martyri:
 diríau jay! que es un lliri
 d' un roser florit al peu.

DIA 21

Sentint colps de martell dalt del Calvari
 Eva pregunta á Adám—¿Que hi deuen fer?
 —¿Deuen, pot ser, clavarhi
 á qui nostre gran crim baxa á desfer?
 —Sí, respongueli Adám á sa muller.
 Soldan, damunt l' enclusa de la serra,
 la cadena d' amor,
 que jay de mí! un dia la perduda terra
 lligava al Criador.—

DIA 22.—DIJOUS SANT.

Tamquam leones ignem
 spirantes ab illa men-
 sa recedamus.

St. Joan Chrys.

Sortiré del tabernacle
 com l' Apóstol del Cenacle,
 com Moisés del Sinahí.
 Oh Prisoner del sagrari,
 jo vull ferme incendiari,
 mes de vostre amor diví.

D' exa amor que m' assoleya
 voldría ferne una teya
 que ilumine 'l mon pervers;

vull ferne antorxa sagrada,
que ab sa immensa flamarada,
incendie l' univers.

DIA 23.—DIVENDRES SANT

A Jesús en la Creu.

Quis fecit hoc? Fecit
amor.

St. Bernat

Quan contemplo la vostra fesomía
per hont transpira l' ànima d' un Deu,
ja adormit en los braços de Maria,
ja elevat en los braços de la Creu:

Quan de peus y de mans jay! vos oviro,
oh dolç Jesus! en dura creu clavat:
quan vostre Cor amorosíssim miro
ab una llança obert de bat á bat:

Quan com Tomás entrant per la ferida
veig lo mon del amor en vostre pit,
y com un paradís en sa florida
puch contemplar á pler vostre esperit:

Quan al morir veig que abaxáu la testa,
al home ingrati per darli un bes d' amor,
morint ab vos mon esperit contesta:
Jesus qui no us estima no té cor.

DIA 24.—DISSAPTE SANT.

Al-leluya.

La fé es l' alba serena de la Glòria,
 la Glòria es lo mitg dia de la fé;
 la fé en que visch, sía la fé en que moria,
 y esquinçada la fosca mortuoria,
 al-leluya, al-leluya cantaré.

DIA 25

La mort del lleó.

Quis suscitavit eum.

Genes 49, 9.

Del mon quan ha fet presa,—per set vegades
 torna á rugir
 lo Lleó del Calvari,—y en la Creu dura
 s' es adormit.

Si era son ó no ho era,—nos ho dirían
 los seus butxins;
 diríansho la llança,—llança terrible
 que 'l Cor-obrí.

No té sanch á les venes—y 'n brolla encara
 son ample pit.

Es mort! Es mort! miraulo...—¿De que tremolan
 sos enemichs?

Al lleó lo desperta—de la lleona
 l' aspre rugit;
 á Jesús lo dexondan, Verge María,
 vostres sospirs.

DIA 26

Jam lucis orto sidere.

Nostre Senyor Jesucrist
 ressucita enguany molt trist
 de la negra sepultura,
 veu que no ha ressucitat
 jay! ab Ell la humanitat
 que de la mort es pastura!

DIA 27

Spectiosus forma.

La de vostre front
 quina boniquesa,
 la de vostra veu
 oh quina dolçor!
 la de vostre esguart
 quina gentilesa!
 oh! quin paradís
 lo de vostre Cor!

DIA 28

Jesu dulcedo cordium.

L' home pren abans lo fel
 de qui de vos lo desvía,
 que no pas la vostra mel,
 Jesús de l' ànima mía.

Mes jo vull pendre de Vos
 afins lo fel y vinagre,
 que d' eix mon mal amorós
 lo mes dolç me es lo mes agre.

DIA 29

Mes esperances florides,
no sé pas si granaréu;
mes m' estím véureus marcides
si no heu de granar per Deu.

DIA 30

Ma flor d' amor.

Caderneres d' aquest mon,
que voltáu la floravía,
la seva flor no toquéu
que es coronada d' espines.

La flor d' amor,
si volant l' haguesseu vista,
la flor d' amor.

Si voléu venir ab mi
un esqueix vos ne daría,
nascut al Cor de Jesús,
florit al Cor de María.

La flor d' amor,
si volant l' haguesseu vista,
la flor d' amor.

DIA 31

Ab lo pecat vé l' hivern,
y ab Jesús la primavera;
bé ho sabs tu, mon pobre cor,
quin es lo sol que t' alegra.

Abril.

DIA I

Dia del Combregar general dels impedits.

Al Santissim Viàtich.

Quan veniu á dar conhort
al pobre malalt que us crida,
y á qui braceja ab la mort
voláu á darli la vida,

mes d' un front ensuperbit
no 's dobla com alguna hora...
ay! los aucells de la nit
no veuen sortir l' aurora!

DIA 2

La Anunciació de Nostre Sennora.

En sa cambreta—de Nazareth
prega la Verge,—prega y sospira,
á la finestra—té un roseret
que sos ulls regan—quan lo cel mira.

Un dia un Angel—ne veu baxar,
y una poncella—que may s' obría
mira en ses branques—esbadellar,
quan li diu l' Angel:—Ave María.

DIA 3

Les glorioles terrenes
son de vidre volador;
lo que Deu dona á mans plenes,
de sa Gloria per estrenes,
es mes que montanyes d' or.

DIA 4

Qui mes hi fá, mes hi pert,
en aquesta vall de llágrimes,
mes si es per Deu lo treball
qui mes hi fá, mes hi guanya.

DIA 5

Un niu de rossinyols en mon cor nía,
voldrían refilar cántichs de mel,
mes sospirant los diu l' ànima mía,
calláu, calláu, ja cantaréu al cel.

Ja cantaréu en los soleys que anyoro,
quan veuré mon Amor de fit á fit,
ací en la terra hont desterrada ploro,
los refilets me donan mes neguit.

DIA 6

Vertetur in diem.

Qui á Deu estima—sempre es felic,
fins en les penes—troba alegria;
la nit li porta—l' alba del dia,
la vida—l' alba del Paradis.

DIA 7

Vora 'l mar hi ha un santuari,
y al anarmhi á agenollar,
vegí la mar del sagrari
mes ampla que l' altra mar.

DIA 8

Cançó dels auells.

¡Com cantan los auellets,
com cantan y riuens!
¿Ab sos cants y reflejos
sabéu lo que diuen?

Diuen: benhaja qui 'ns peix,
qui 'ns peix y 'ns abeura,
á l' un á l' ombra d' un teix,
á l' altre dins l' eura.

Dona á tots un grá de blat,
de nit una fulla,
sols per feros de teulat,
si 'l lilit se 'ns mulla;

á la merla un floviol,
al tort una lira,
y un violí al rossinyol
que sempre sospira.

Caramellayres boscans
sols sabém cantarlo.
¡Oh, ditxosos los humans
que sabéu d' aymarlo!

DIA 9

Gratia pluvia est.
St. Agusti.

Es una pluja suáu,
qui 's fá vall humil la copsa,
qui 's fá montanya d' orgull
no 'n tastará ni una gota.

DIA 10

Sub umbra illius..

D' Aquell que he tant desitjat
asseguím un dia á l' ombra;
¡Qué 'n son d' hermoses ses flors!
sa fruyta ¡que n' es de dolça!
y sa brançada en lo cel,
¡oh quina immensa corona!

DIA 11

¿Me dius si tinch voluntat?
ne tenia y la doní,
la doní á mon Estimat,
que vol y desvol per mí.

DIA 12

Aurum sub malleo magis
dilatabitur.

St. Agusti.

Dexaume encara passar
sota 'l martell de la prova,
malláu y tornáu mallar,
fins á fer ma ánima nova.

Dau á algú mes lo plaher.
jo per Vos que pene y moria,
cada pena m' ha de ser
un grahonet de la Gloria

DIA 13

Innixa sursum.

Quis me separabit á cha-
ritate Christi?

Les amors de que l' ánima s' abeura
les cerço, bon Jesús, en vostre pit,
¿ahont s' abraçará la toria d' eura
sinó al arbre florit?

DIA 14

La malaltia que tinch
benehit qui me l' ha dada,
les malalties del cos
son medecines de l' ànima.

DIA 15

Jesús, abans que 'l mirarvos,
perdan mos ulls la claror:
ans que dexen de alabarvos
á mos llavis dau secor;
ans que dexe de estimarvos
dexe de batre 'l meu cor.

DIA 16

Lo Patrocini de Sant Joseph.

Ab vostra vara florida
tocáu los cors d' un á un:
tocáu lo meu ja difunt
y, tornant de mort á vida,
se 'n volará cel amunt.

DIA 17

Mes d' un clavell hi riu
en ma clavellinera;
¿perqué l' adagi diu,
una flor no fá istiu,
ni dues primavera?

Jesús, veniuhi vos,
 veniuhi vos, María,
 que si hi veniu tots dos,
 diré al Empiri hermós:
 Ta primavera es mia.

DIA 18

Entre dues riberes florides
 com devalla lo riu á la mar!
 Si 'l pecat no les ha enterbolides,
 tal fluexen al cel nostres vides,
 entre mitg del sufrir y l' amar.

DIA 19

Des que Jesús ha lligat
 la meva ànima á la seva,
 quan se fá sa voluntat
 me sembla que 's fá la meva.

DIA 20

Da mihi hanc aquam.

Ja que l' aygua d' aquest mon
 té la sentor tan amarga,
 jo cerco l' aygua del cel,
 mes es en lo cel hont raja!

Oh font dolça del amor,
 que la set del cor apagas,
 ja que 'l cel es tan amunt
 ¿per qué la vida es tan llarga?

DIA 21

Viæ Sion lugent.

S' esborra 'l camí misser
que al amo y al masover
duya á temples y capelles.
Ay! per qui 'l dexa esborrar
també s' esborra 'l d' estrelles
que al cel solía guiar.

DIA 22

Quid erit in Patria?

¿Ab quins bonichs Deu enjoya
lo brí de lliroya
que dura un matí?
¿Ab quins bonichs la vidalba?
diríau que l' alba
dels seus la guarní.

¿Que dará á l' ànima pura
que fins á la altura
segueix son perfúm?
¿Que dará á qui com un ciri,
per Ell, en martyri,
d' amor se consúm?

DIA 23

Factus obediens usque ad mor-
tem, mortem autem crucis.

Mar y vents vos obehexen,
mes Vos obehir voléu,
y obehiu á Deu y als hòmens
fins á morir en la Creu.

DIA 24

Disce pati.

En terra 'l sembrar
al cel lo cullir;
ací lo plorar
allí lo cantar;
en terra patir
per al cel gosar.

DIA 25

A la Verge de Montserrat.

A tres dits del cel,
María, heu pujada,
á qui hi vol venir
mostrantli la escala.
Al mes animós
li dau vostres ales,
per pujar al cim
ab una volada.

DIA 26

En la primera plana d' un àlbum.

¿Fondre no veus la vanitat humana
com borralló de neu?
Si tu dels serafins vols ser germana,
y viure eternament al costat seu,
de ton cor bell en la primera plana
escriuhi sols un nom, lo nom de Deu.

DIA 27

Volabo et requiescam.

Mon Deu, ¿per que dareu ales
á nostre cor amorós?
¿Per que li dareu les ales
sinó per volar á Vos?

DIA 28

Ruit mundus, si ruit, cur
non migras?

St. Agusti.

Tu que ensangat en la humana desferra,
no axecas may les mirades al cel,
quan la mort vinga á arrancarten d' arrel,
te quedarás sense 'l cel, ni la terra.

DIA 29

Canta, busqueta—rossinyolera,
tu que ets parenta—del rossinyol,
ara que arriba—la primavera
canta y refila—de sol á sol.

Si jo sabía—tes refilades,
si jo tenía—ta dolça veu,
desvetllaría—les encontrades
tan adormides—¡ay! per son Deu!

Diría als hòmens:—L' alba s' acosta,
miráu qui envia—la llum al mon.

Diría al vespre:—La llum es posta,
miráu aquella—que may se pon.

Miráu la Estrella—la de María,
 y al que dú als braços—Infant diví,
 y matí y vespre,—de nit y día,
Gloria in excelsis—cantáu ab mí.

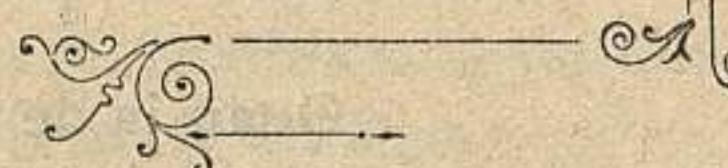
DIA 30

Redemptrix captivorum.

Vos sou lo sagrat Navili
 que d' esta vida en la mar,
 veyent al home enfonzar,
 li vingué á donar auxili.
 Per no dexarlo en l' exili
 condemnat á mort cruel,
 Esther del nou Israel,
 lo deslliurá de cadenes,
 y de les platjes terrenes
 se 'l ne porta á les del cel.

Mes de les Flors.

DIA 1

Escoltáu lo que vos diu
la Hermosa de les hermoses:
—A mon roseret veniu,
veniu á cullirhi roses.
Rosades les trobaréu
de les llágrimes que ploro,
veyent lluny del roser meu
á mos fills que tant anyoro.—

DIA 2

Les dolces olors
de totes les flors
dins un encenser aplegar voldría,
sols per encensar
vostre hermós altar,
de dia y de nit,
aquest maig florit,
oh verge María.

DIA 3

La Ascensió de N. S. Desucrist.

Ascendente florebunt.

I

Quan ja de la terra
 Jesús se 'n volava,
 lo cim de la serra
 s' enfarigolava.

La herbeta axerida
 de sos peus exida,
 de flors s' esmaltá.

*Abelleta, vola
 per la farigola,
 abelleta, vola
 pel farigolar.*

II

Ab ses mans matexes
 la Verge 'n cullía,
 semblávanli dexes
 del Fill que partia.

Hi troba, en sa ausència,
 de Jesús essència,
 la seva hi posá.

*Abelleta, vola
 per la farigola,
 abelleta, vola
 pel farigolar.*

DIA 4

Ecce Crucem Domini.

I

Lo campanar corona la capella,
 corona 'l campanar la santa Creu,
 com té l' atzur per march, sembla una estrella
 que, per durme á camí, m' envia Deu.

II

Oh Creu de Jesucrist, guía mos passos,
 que del desert del mon ne vul! sortir:
 oh Creu de Jesucrist, óbrem los braços,
 que hi deu ser dolç lo viure y lo morir!

DIA 5

Non poscentibus offert.

Maria, de vostre Cor
 Deu n' ha fet son mirador;
 quan des d' ell los hòmens mira,
 los torna en pluja d' amor,
 si li envian núvols de ira.

DIA 6

La Encarnació.

Dum esset Rex in accubitu suo...
 Fasciculus mirræ dilectus meus mihi...

I

Estant lo Rey en son reclinatori
 mon nart dexá sentir sa dolça odor,

que del bell mitg del trino consistori,
com dantli seguidori,
de cel en cel va atráurel á mon cor.

II

Y 'l porto en ell com hostia en lo vericle,
y es mon Amat per mi,
de mirra un bell fascicle,
un rahím de les vinyes de Engaddí.

DIA 7

Quasi stella.

Verge María, Estrella de la mar,
de la maror del mon al recalar,
guardaume de naufragi.

Guiaume al cel, oh Estrella del matí,
vos que del jorn diví
sou l' amorós pressagi.

DIA 8

Omnia flumina intrant in mare

I

Que espigues té 'l camp,
que herbetes la prada,
y en fulles y brins
lluheix la rosada.

Quants son los brillants
d' exa argentería?

*Mes son les virtuts
que hi ha en vos, Maria.*

II

La platja bé 'n té
de granets d' arena,
d' estrelles lo cel
en la nit serena,
de gotes la mar,
de raigs d' or lo dia;
*Mes son les virtuts
que hi ha en vos, María.*

DIA 9

Areola aromatum.

Vos sou la divina Ayrola
hont lo diví Especier
plantá la fresca viola
del celestial violer.

Hi plantá la setelía
y 'l lliriet de Nadal,
y herbes de Santa María
remeyeres de tot mal.

Espígols y regalecies
Vos donáu des de llavors,
y á qui no 'n vol les especies
Li 'n regaláu les olors.

DIA IO

La Presentació.

Lumen ad revelatio-
nem gentium.

De bat á bat lo temple avuy se us obre,
pel camí de Bethlém quan Vos ha vist.
Entráu, entrauhi, aurifich canalobre,
vostra llantia divina es Jesucrist.

DIA II

Bell morir.

Somreya morint
un llech bernabita,
sirvent de Jesús
y amant de María:
—¿Per qué somrihéu,
un monjo li crida,
sant era Bernat
y la mort temía.—
Lo llech li respón:
—Voléu no somriga,
si tinch al costat
la verge María?—

DIA 12

Al Esperit Sant.

Sub umbra alarum tuarum.

A la sombra suau—de vostra ala dolça
 qui hi pogués dormir,
 qui hi pogués dormir!
 y com passarell—en son niu de molsa.
 cantar y morir,
 cantar y morir!

DIA 13

Pentecostes.

L' Esperit Sant en l' ànima reposa
 com papalló daurat sobre la rosa,
 com blanch tudó en son niu.
 Oh papalló diví, veniu á extendre
 les ales d' or sobre mon pit; veniu,
 colom del cel, á encendre
 tota la terra en vostre dolç caliu.

DIA 14

Vos sou del Sant Esperit
 Reliquiari,
 puix al mitg de vostre pit
 volgué estojarhi
 lo tresor del infinit.

DIA 15

Et eris quasi hortus irriguus.

Is. 58-11.

María, font d' ayqua pura
que devalláu de la altura,
nostres cors amorosiu.
Sense vos l' ànima humana
es una terra secana,
mes si vostra amor hi riu,
es un hort de regadiu.

DIA 16

Curremus in odorem un-
guentorum tuorum.

Cant 1.

Oh celestial Poncella,
que ompliu d' aroma los jardins del cel,
voldría ser abella
per durli vostra mel
al rusch del mon, sedent de mel novella,
y sempre, sempre amarguejant de fel.

DIA 17

A María.

Cui comparabo te?

Jer. 2-13.

Si us comparo á la aurora que esgrana
son cinyell de brillants per la plana,
Vos sou mes hermosa:
si us comparo al colom que voleya
cap al cel que d' amor l' assoleyta,
sou mes amorosa.

Si us comparo á la rosa florida,
sou, oh Rosa en lo cel esbandida,
mes blanca y mes vera.

Sobre 'ls Angels altíssima y noble,
no hi ha al cel qui la testa no us doble,
sols Deu vos supera.

DIA 18

Forta Judith, oh María,
á nostre socós veniu,
que altre Holofernes altiu
vostra Betulia sitía.

Qui lliga la Iglesia santa,
es lo mateix Lluciter,
desenvaynáu vostre acer.
y quedará triomfanta.

DIA 19

Ego quasi Terebintus
extendi ramos meos.

Ecl. 24-22.

Terebinte, vostres rames
oh que lluny les extenéu,
les extenéu fins als Angels,
les extenéu fins á Deu.

Exteneules fins als hòmens,
emmantellaulos, si us plau,
no 'n fará presa 'l diable
de lo que vos abrigáu.

DIA 20

Vos sou la Terra sagrada
 que no llaurada,
 que sense humana llevor,
 produhia
 la gentil espiga d' or
 de la Santa Eucaristía.

DIA 21

Lo Senyor es ab Vos.

Deu á les ànimes belles
 de sa gracia les rubleix,
 mes á Vos que sou entre elles
 la lluna entre les estrelles,
 vos omplí de si mateix.

DIA 22

La poeta á la Verge.

—Mare estimada, dáumela vos
 del Evangeli la perla fina,
 donaumel vostre Fillet hermós,
 puix d' exa perla sou la petxina.

La Verge.

—Jo del Altíssim perlera mar,
 la perla 't dono de la amor meva,
 mes en or verge s' ha d' encastar,
 y n' está sense l' ànima teva,

Lo Poeta.

—D' aquexa perla, puix sou l' or fí,
daume l' escrini, verge María;
si vostra falda fes de coxí,
á mon estable Jesús vindría.—

DIA 23

A la Verge de Lourdes.

Vos la ensarmaenta un roser de garlanda,
gentil María, la vostra capella;
ab una branca de roses per banda,
que vostre angélich somris esbadella.

A vostres peus los infants s' agenollan,
vos fan l' aleta verdums y cardines:
d' aygues y boscos murmuris que brollan
semblan versicles d' un cant de matines.

Coloma blanca, dels traus d' exa Roca,
del cel finestra que en terra se bada,
feune sortir, per tothom qui us invoca,
l' aygua que anyora la Europa assecada.

DIA 24

Corpus Christi.

Infantó, bell infantó,
que davant la processó
vas sembrant flois de ginesta,

per un Angel te prenguí
que 'n sembrava aquest matí,
tan bon punt l' alba sortí
davant lo sol de exa festa.

DIA 25

Recort de la vetlla nocturna.

Solet vos hi estàu á dintre 'l Sagrari,
Jesús amorós,
solet vos hi estàu, com dalt del Calvari,
mes jo estaré ab Vos.

Jo ab Vos vetllaré; la llantia apagada
mon cor suplirá,
jo ab Vos vetllaré del vespre á l' albada,
d' avuy á demá.

Y un any y un altre any, vindré fins que moria.
de vespre y matí;
ja 'n faré 'l capdell á dalt de la Gloria
dels somnis d' amor que filo ara ací.

Capella de la Sanch, del Pi, 9 d' abril-1893.

DIA 26

Pro nobis egenus factus est.
St. Pau.

La presó del tabernacle
n' es tancada ab rexa d' or;
lligat ab fortes cadenes
allí tinch mon Aymador.
Aqueix matí de bella hora
ja plorava de tristor,

de tristor y d' anyorança,
 ¡vàlgans la Verge quin plor!
 Té fam y set de que l' aymen,
 no troba mes que fredor.
 Com es prisoner y pobre
 de menyspreus alegador,
 trau una mà de la rexa,
 demana almoyna d' amor;
 no tenia res per darli,
 fiuli almoyna del meu cor.

DIA 27

De la presó del Sagrari
 voldria ser prisoner,
 ab vostra amor per cadena,
 y ab vos per escarceller.

DIA 28

Hoc testamentum est in san-
 guine meo.

Volguereu fer testament
 al acabarseus la vida,
 y us recordareu de mí
 que per la terra 'm moría.
 Perque no morís de set
 me dau vostra sanch divina;
 perque no morís de fam
 me dau vostra sanch puríssima,
 en la taula de l' amor
 de la santa Eucaristía.

DIA 29

Combregant.

Requievit in tabernaculo meo.

I

Com tenda d' un sobirá
 quan lo sagrari 's badá,
 dels Angels la voladuria
 me deya en dolça canturia
 que cel amunt ressoná:

Jesús es allá,
 Jesús es allá.

II

Quan en mon cor que s' obrí
 reposá l' Amor diví,
 mes aprop de mí y mes célich
 refilava 'l chor angélich
 que mos somnis condormí:

Jesús es ací,
 Jesús es ací.

DIA 30

Com passarell solitari
 presoner en gavia d' or,
 jo us veig á dintre 'l Sagrari
 presoner de nostra amor.

En exa presó tan bella
 prop de Vos posaumhi pres,
 y tancaüne la portella,
 perque no 'n puga exir mes.

DIA 31

Nuestra Señyora del Sagrat Cor.

I

En terra al home seguir voldría
lo Deu altíssim del Sinahí.
Oh, magnifical, ànima mía,
peus no tenia
jo li 'n doní.

II

Si tingués braços l' abraçaría
dalt del Calvari hont vol morir.
Oh, magnifical, ànima mía,
braços volia
jo li 'n doni.

III

De sanch ab llágrimes regar volia
tes oliveres, Getsemaní,
Oh, magnifical ànima mía,
ulls no tenia
jo li 'n doní.

IV

Amar, amarnos de cor volia
d' amor sens mida, d' amor sens fi.
Oh, magnifical, ànima mía,
Cor no tenia
jo li 'n doní.

Mes del Sagrat Cor de Jesús.

DIA I

Símil.

Sicut arcus in medio nebulæ.

Aprés de la tempesta axafadora,
sovint, com una ullada de l' aurora,
un raig de sol esquexa
lo rúfol nuvolat,
y ab célich iris dexa
lo cel hermós faxat.

Aprés que ab la tempesta sanguinosa
lo Gólgota s' arrosa,
un Cor badarse com un lliri ha vist;
d' aygua y de sanch en pluja se desfeya,
y dels set sagaments l' iris somreya,
l' iris bell de la amor de Jesucrist.

DIA 2

Quasi vitis...:

Una sarment hi ha al Calvari
que diu á tot pelegrí:
Vina á seure á la meva ombrá
y embriágat de mon ví.

Lo rahím que á tots regala
es millor que 'ls d' Engaddy,
que la sarment es María,
lo rahím son Fill diví.

DIA 3

*Sequens me sedisti lassus,
tantus labor non sit cassus.*

Tot plorant lo bon Jesús
segueix los passos de l' ànima,
per masies y ciutats,
d' encontrada en encontrada.
Va trucant de cor en cor,
com pobret de casa en casa,
si pochs lo dexan entrar,
mes pochs li donan posada.
Quan los diu que 's mor de set,
li donan fel y vinagre,
y ¡quins sospirs de tristor!
y ¡quins plors fá d' anyorança!
Les espines del camí
esquexan sa vesta blanca,
que va perdent á borralls
com l' anyell sa fina llana.

Esquexats están sos peus,
les seves mans esquexades,
y jay! esquexat lo seu Cor,
aqueix Cor que tant nos ayma!

DIA 4

Jesús als homens.

Ommes sitientes venite ad aquas.

Is. 55-1.

Los qui teniu fam,
veniu á mon Cor,
que ací trobaréu
lo frúyt de la vida;
los qui teniu set,
veniu á mon Cor,
que ací trobaréu
la font del amor.

DIA 5

Quam dilecta taberna-
cula tua, Domine.

Salm. 48.

¡Que bé s' está, Jesús, en vostres tabernacles,
quan de la Gloria á onades s' hi vessa la dolçor!
Ací de vostra gracia se veuen los miracles;
val mes un dia al temple sentir vostres oracles,
que ohir mil anys debatre la terrenal maror.

¡Que bé s' está, Jesús, á dintre la ferida
de vostre Cor dolcíssim á mon amor obert!
En esta celda mística se sent volar la vida:
la terra ab son desvari marejador s' oblidà,
sentint d' Angels y vérgens lo celestial concert..

DIA 6

Fecisti nos, Domine, ad te, et
inquietum est cor nostrum
donec requiescat in te.

St. Agusti.

Lo meu cor en sa volada,
com una agulla imantada,
volava d' ací y d' allá;
vos vegé una matinada
y en vostra amor reposá.

L' abella cerca la rosa,
cerca la basa 'l carréu,
la llum de l' alba, l' alosa,
lo cor del home reposa
sols en lo Cor de son Deu.

DIA 7

Lo despertarse dins la eterna flama,
fora-gitat del Cor de Jesucrist,
obrir los ulls al fons d' allí hont no s' ama
¡quin despertar tan trist!

Jesús, Jesús amable,
si per rentar mon esperit terrós,
me llançáu á la pena perdurable,
almenys, almenys no m' allunyéu de Vos!

DIA 8

Pare, Domine.

De cada santuari
Jesús sagamentat
ne fá místich Calvari
hont viu crucificat.

Per tot hi ha fonts de vici,
per çó per tot arréu
la font del sacrifici
s' adolla del Cor seu.

Per tot com una mare
que excusa 'l seu infant,
diu:—Perdonaulos, Pare,
no saben lo que 's fan.—

DIA 9

Al Cor de Jesús.

De sants y santes dolç breviari,
jo vull llegirte de dia y nit;
del Deu que estimo reliquiari,
jo vull penjarte sobre mon pit:

arpa sagrada de só dolcíssim,
jo 't vull extrényer sobre mon cor;
del hort dels Angels lliri puríssim,
vessa en mos cantichs la teva olor.

DIA IO

Quedeme y olvideme
y el rostro recliné sobre el Amado.

St. Joan de la Creu.

La he trobada en aqueix Cor
la fontana de l' amor
d' aygua fresca y regalada;
aprés que l' aygua beguí,
fontana endins me n' entrí
hont no té l' Angel entrada.

En lo bell mitg d' aqueix Cor,
trobí la mar de la amor,
y 'm llancí dintre la onada.
¿Naufraguí ó no naufraguí?
Jesús, vos sabéu de mí,
jo per vos me 'n só oblidada.

DIA II

Passer invenit sibi domum.

Salm. 83.—5.

La tribulació me vé á visitar,
¿per rébrela bé, jo com ho faría?
ab aspre carest quan la veig entrar,
me poso á la má de qui me la envía,
si creix la maror
me poso en son Cor.

DIA 12

Inveni quem diligit áнима mea.

A la creu me 'n só pujada,
y á Jesús hi só trobat,
y ab una má desclavada
sobre son Cor m' ha abraçat.

Sobre son Cor m' ha abraçat,
y l' abraç encara 'm dura,
y 'm durará la dolçura
per tota la eternitat.

DIA 13

Ales.

His ad ethera.

Jo alçava la maneta á les estrelles,
quan era xich com un esqueix d' hisop,
atényer somiava les mes belles,
¡les veya tan aprop!

Ara só vell, més de tan altes roses
encara, encara lo desitg me puny,
mirarme quan les veig tan amoroses,
mes ay! les veig tan lluny!

¿Del cel hermós perqué 'm mostráu les gales,
si no 'm dexáu á sos jardins pujar?
Oh mon Deu, oh mon Deu, daume unes ales,
ó preneume les ganes de volar.

DIA 14

Puteus aquarum viventium.

¿Dihéu que vinga á pouar
en la font que al Cor teniu?
No es font d' amor, sinó riu,
no es riu d' amor, sinó mar,
hont me voldría anegar.

DIA 15

Ex corde vita procedit.
Prov. 4.—23.

Un día á la mort diguí:
¿Hont es la font de la vida?
Respongué, mírala allí:
y en un Cor obert vegí
adollarse una ferida,
y 'l llavi encés hi posí.

DIA 16

Janua cœli.

Puix del Cor de Jesucrist
portera 'n sou, oh María,
obríumen la entrada Vos
y tancáumen la sortida.

DIA 17

Hæc requies mea.

No 'm cerquéu dins la ciutat;
fugint del mcn temptador,
de posada he cambiat
á la Llaga del costat
de Jesús Nostre Senyor.

Amichs que cercáu posada,
veniuhi d' ayre, veniu;
si hi tingués l' Angel entrada,
dexaría la estelada
per fer dins ella son niu.

DIA 18

Amoris est incendium.

Com una tendra poncella
vostre Cor, quan s' esbadella,
dexa ploure á sos butxins
rosada blanca y vermella
de perles y de rubins.

La llança s' hi envermellía
com lo ferre en lo fornal;
y 'l gran foch que hi romanía,
si al mon baxás, ne faría
un fogaró universal.

DIA 19

Plus bibo, plus sitio.
St. Bernat.

Proví tes aygues un día,
¡oh Cor del bon Jesuset!
de la mar la aygua bevía;
com més bevía més set.

DIA 20

Ecce sto ad ostium et pulso.
Apoc. 3.—20.

Trucáu y se us obrirá,
me dihéu vos á tota hora,
per çó truco á vostre Cor,
¿me n' obriríau la porta?
Só un pobre que vaig pel mon
de la amor captant l' almoyna.

DIA 21

Sant Lluís Gonçaga.

A un jove,

Si d' un ángel vols la guía,
per volar al Paradís,
pren les ales de Lluís
que es un ángel de María.

DIA 22

Cor contritum... Deus non despicies.
Salm. 50.—19.

Fugint de Vos jqué n' he perdut de passos!
Perdó, perdó, mon sobirá Aymador;
cobriume de cadenes y de llaços,
mes, sian mes cadenes vostres braços,
y sia ma presó lo vostre Cor.

DIA 23

Cor Unum.

Ubi unitas ibi perfectio.

Los primers cristians tenían sols un cor,
mes era lo Cor vostre;
Jesús, quan vostre Cor sía també lo nostre,
del primers cristians tindrém la germanor.

DIA 24

Si semel introisset in interiore Jesu.
P. Surin

Oh niu d'amor, oh tálam de caricies
de mon Espós diví,
la humanitat demana al fanch delicies
y 'n té la font aquí.

Ah! si sabés á l' ombra de ses ales
que hi fá de bon estar!
Oh, si volgués á les empirees sales
per exa porta entrar!

DIA 25

Sant Joan Batista.

Quan del grá d' or la espiga es plena
cap á la terra abaxa 'l front.
L' home també, més si s' omplena,
Jesús, del or de vostra mena,
es vostra má qui cull la espiga,
y en vostre pit, com dolça amiga,
de vostra amor va á fer lo son.

DIA 26

Schola cordium.

La escola del amor es lo Calvari;
veniu á estudiarhi,
tindréu per llibre 'l Cor de Jesucrist;
sanch seva son les lletres precioses,
mitg lletres y mitg roses;
cap llibre tan hermós lo mon ha vist.

DIA 27

Aliis tua plaga medetur.

Oh Jesús, en vostre Cor
rebereu ampla ferida,
per obrir á nostres mals
ampla font de medicina.

DIA 28

Aperi mihi.

¡Si vostre Cor se m' obrís,
se m' obrís per darm'e entrada!
¡Oh cancell del paradís
de l' ànima enamorada,

jo en ta porta vull trucar
 des de 'l matí á la vesprada;
 si no m' hi dexan entrar,
 moriré á la portalada!

DIA 29

Venite ad me omnes.

Veniuhi tots al cel d' aquesta vida
 los qui en lo mon patíu;
 del cor d' un Deu á dintre la ferida
 l' Amor hi está catíu.

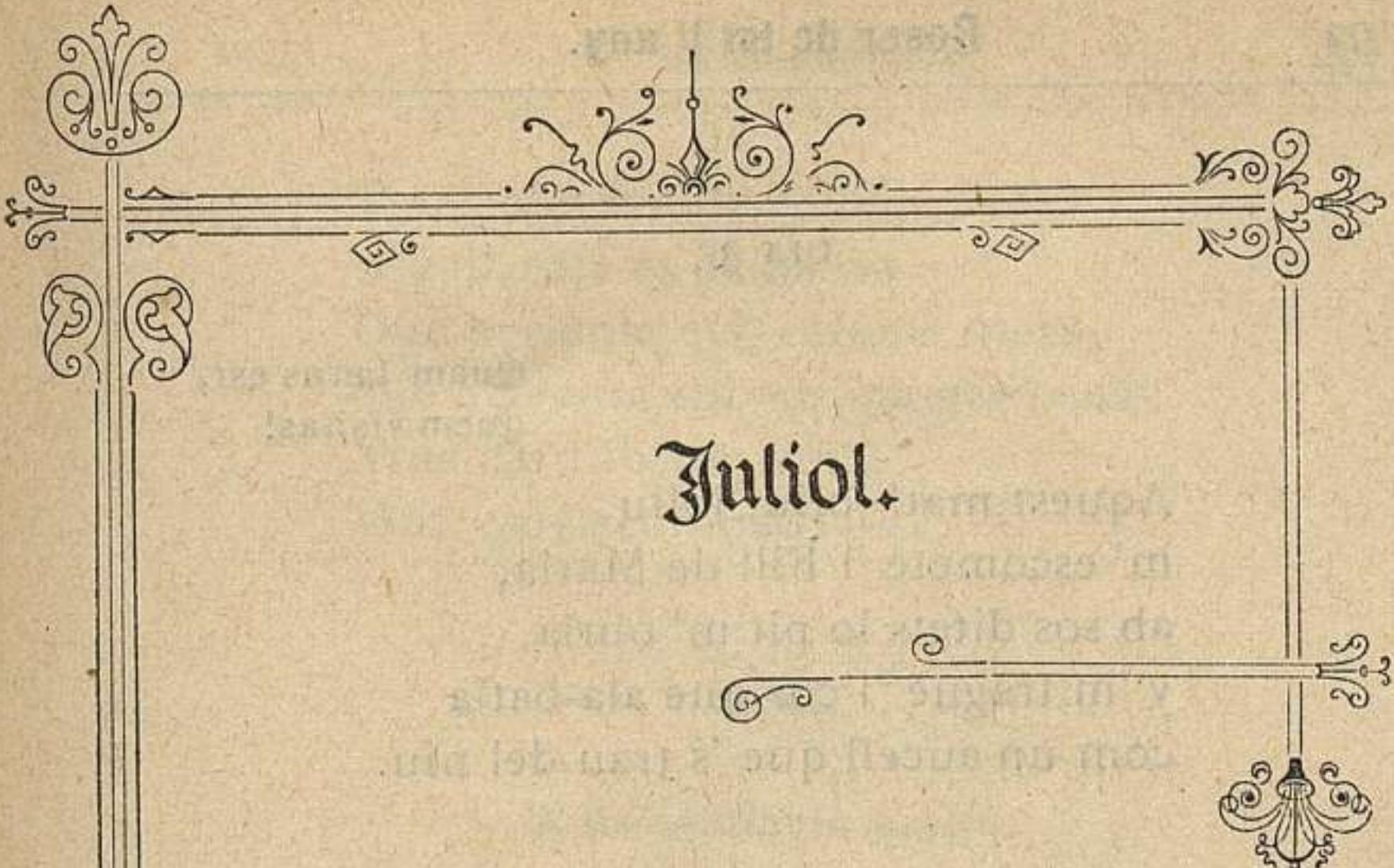
Jesús, Jesús, si als hòmens jo podía
 mostrar aqueix nou mon;
 si n' hi portás un sol, no envejaría
 la gloria de Colón.

DIA 30

Jesucrist pujá al Calvari,
 com Moisés al Sinahí,
 una lley á promulgarhi
 que, clau d' or del santuari,
 á la terra 'l cel obrí.

Humanitat, ressucita,
 la lley del Deu del amor
 no está, com la israelita,
 en taules de pedra escrita,
 sinó de un Deu en lo Cor.

Juliol.

DIA I

Da mihi bibere.
Joan 4.—2

Entre les quatre llagues ab que 'ns crida,
Jesús, lo vostre Cor adoradís,
he pres la del costat fresca y florida,
per la font de la vida,
en mitg dels quatre rius del paradís.

DIA 2

Visitació de nostra Senyora.

Respice stellam.

Jo del camí hermós del cel
seguía la carretera,
quan: Vina, 'm digué un estel,
y m' ensenyá la drecera.

Maria, l' estel sou vos,
que nit y dia m' aclare;
mes lo camí es borrascós,
daume la má, dolça Mare!

DIA 3

Quam lætus est,
quem visitas!

Aquest matí joliu, joliu,
m' escometé 'l Fill de María,
ab sos ditets lo pit m' obría,
y 'm tragué 'l cor que ala-batía
com un aucell que 's trau del niu.

DIA 4

Quid lucidius sole?
Ecli. 17.—30.

Quan del sol pert la claror
lo dia en la nit s' amaga;
Sol d' eterna resplendor,
la terra sens vostra amor
fora un astre que s' apaga.

DIA 5

Ecce tu pulchra es...

A la Esposa dels cantars
l' Espós axí li parlava:
—Que hermosa ets, amiga meva,
que hermosa ets, oh ma germana;
si hermosa per la ignorancia,
mes hermosa per la gracia.
Ets l' Arca del Testament
de dins y fora daurada,
de fora hermosa del cos,
de dins hermosa de l' ànima.

Si tos ulls son de colom
ta gallardía es de palma.
Que hermosa ets, coloma meva,
que hermosa ets, oh ma germana!
Vina del Líbano, vina,
vina, serás coronada.—

DIA 6

A Sror Eularia Amïju.

Quasi columba nidificans.
Jerem, 48.-28.

Oh Coloma perseguida,
ja has trobat ton colomar,
ja has trobat, cerva ferida,
la dolça font de la vida
que 't feya tant sospitar.

Un brí de llum tu ovirares,
la llum se 't torná un estel,
com los Tres Reys t' hi guiares,
y aqueix portal, quan hi entrares,
te semblá 'l portal del cel.

DIA 7

Dulcia non meruit qui non
gustavit amara.
Bucchlerus.

Qui no tastará les penes
en esta vall de dolors,
en les altures serenes
no tastará les dolçors.

DIA 8

Flors á María.

Vespere floret jasminus.

A l' ombra d' un gessamí,
 mirava un matí
 l' estel de l' albada;
 cada flor era un estel,
 y 'l vert cobrecel
 era una estrellada.

Jo mirava mes joyós
 la del cel blavós,
 per entre les branques,
 com cercant al Jardiner
 que tan alt verger
 sembrá de flors blanques.

Un aucell que 's desvetllá
 les flors espolsá
 damunt de ma testa,
 y jo deya al gessamí
 que 'm posava á mí
 son vestit de festa:

Si jo fos lo ram florit
 que guarneix la nit
 ab sa pedrería,
 faría ploure mes flors,
 com tú, á voliors,
 al front de María.

DIA 9

A Jesús.

Veni in hortum meum
Cant 5.

Lliriet florit,
Roseret rosat,
de perles guarnit,
de flors carregat.

Per tot jo us oviro,
per tot jo respiro
la divina essència
de vostra presència.

De les valls, oh Lliri,
Rosa del empirí,
floriu cada dia
dins l' ànima mía.

Siáu benehit,
siáu estimat,
Lliriet florit,
Roseret rosat.

DIA 10

Lo vostre dolç sagrari
es per mí lo bescambi de l' amor,
fins ara á cambiarhi
portí mots de glosari,
avuy jo vinch á cambiar mon cor.

DIA 11

Per qui té l' Amor al cel,
¡que anyorívola es la terra!
Més á Deu que m' hi desterra
no li diré pas cruel.

Al estel que hi veig somriure
apar que li sento dir:
La terra es sols per morir,
més lo cel es fet per viure.

DIA 12

*Convertisti planctum meum
in gaudium mihi.*

¡Oh quina dolça alegria
la que naix en lo dolor!
Es una rosa d' olor
que en lo Calvari se cría,
y floreix en lo Thabor.

DIA 13

Castellum

*In quo intravit Jesus.
St. Bernat.*

Deu s' ha format un castell
de Séforis en la serra,
per conquerir l' ampla terra
fortificantse dins ell.

Li doná mur de puresa,
per fosso la humilitat,
per torra una caritat
com may se n' havía encesa.

Deu la terra conquistá
ab lo Castell de María,
y si en ell se refugia
l' home 'l cel conquistarà.

DIA 14

Es lo pecat la llaga antiga y nova
que en vostre Cor, que l' ànima me roba,
y en vostra mà y en vostre peu s' obrí;
es lo pecat la mà que les renova,
y jo jvil pecador! só lo butxí.

DIA 15

Santa Angela de Foligno.

Un dia jo plorava avergonyida,
davant de Jesucrist crucificat;
passavan á ma vista enterbolida
los días de ma vida,
y no 'n passava jay! un sense pecat.

Era un horrible lepra ma llureya,
de cap á peus rajava d' infecció;
dintre mon cos la pobrà ànima geya,
de la fortor que feya
s' engendrava al entorn la corrupció.

D' un á un mos membres acusava,
 y en tots, confosa, m' acusava á mi;
 des de la porta del infern mirava
 del cel la porta blava,
 quan de colp transportada m' hi trobí.

DIA 16

Lo Triomf de la Santa Creu.

Sanguis ejus super nos.

I

*Sanch de Jesús, des de la Creu,
 sanch de Jesús, plovéu, plovéu,*

Des que no copsa exa rosada
 tota la terra es assecada;
 lo cor humá s' empedreheix,
 l' enteniment s' enterboleix,
 ¡Ay! d' elegit perdent la faxa,
 cap á la bestia l' àngel baxa!

*Sanch de Jesús des de la Creu,
 sanch de Jesús, plovéu, plovéu.*

II

Plovéu damunt de qui us adora,
 plovéu damunt de qui us anyora;
 sobre l' ingrat que us desconeix,
 sobre 'l dolent que us aborreix,
 sobre 'ls vassalls y sobre 'ls nobles,
 sobre les llars y sobre 'ls pobles.

*Sanch de Jesús, des de la Creu,
 sanch de Jesús plovéu, plovéu.*

DIA 17

Ad vesperum fletus.

Los astres viuen de llum,
 lo lliri viu de rosada,
 mon pit vivia d' amor
 y avuy se mor d' anyoranca.

DIA 18

Ad matutinum lætitia.
Salm 29.-6.

Ja tornau ser mon amich,
 Jesús de l' ànima mia,
 dels amors lo mes bonich,
 dels cors lo de mes valia.

DIA 19

Sant Vicenç de Paul.

Cant del orfe.

Pare nostre qui estau en lo Cel,
 quan en terra mon pare 's moria,
 vaig girarme al altar de María,
 com se gira la barca al estel.

¿Donchs ahont anirian mos passos?
 ¿Cap ahont volaria 'l meu cor?
 Vos vaig veure, oh Jesús, en sos brassos,
 y axís us deyan ma veu y mon plor:

*Pare nostre qui estàu en lo Cel,
des que pares no tinch en la terra,
lo meu braç axí al vostre s' aferra,
com l' abella á la bresca de mel.*

Des d' avuy ja tindré qui m' ampare,
ja no trobo lo viure tan trist,
ja en Vos tinch, oh María, una mare,
y de pare 'm fará Jesucrist.

DIA 20

Considerate lilia agri.
Math. 6-28.

Miráu los lliris com crexen
á vora 'l riu,
ells no filan pas la roba
del seu vestit,
ells no cullen pas ses perles
ni son or fí,
y ni Salomó en sa gloria
va tan bonich.

DIA 21

Sant Longino.

Sicut balsamum aroma-
tizans odorem dedi.
Ecli. 24-20.

En la Judea hi ha un arbre,
un arbre olorós,
que té la soca de marbre,
les branques d' arbós.

A qui 'l puny un raig envia
 del bálsam mes fí,
 del que enviareu un dia,
 Jesús, á qui obría
 vostre Cor diví.

DIA 22

Sicut lilium.

Blanca y pura sou, María,
 mare del Deu verdader,
 ¿A que jo us compararía?
 A la blanca setelía
 del diví setelier.

DIA 23

Una creu m' ha ragalada,
 á la seva afaysonada,
 mon Aymador:
 es de fusta mal-tallada,
 mes axís que l' he abraçada
 se 'm torná d' or.

DIA 24

Repleatur os meum laude, ut
 cantem gloriam tuam tota die.
Salm 70.-8.

Los pensaments que tinguí
 cap á Vos han pres volada,
 del primer del dematí
 al últim de la vesprada.

Vostres serán los vinents,
vostra ma ánima sencera,
cullíu ab mos pensaments
la planta pensamentera.

DIA 25

Sant Jaume, patró d' Espanya.

O Sidus, o decus Hispaniæ.

Molts conquistadors
ha tingut Espanya,
de quants n' ha tingut
sols Vos la heu guardada.
Puix vostre bordó
val mes que una espasa,
siaune tot temps
l' Angel de la guarda,
que 'l gran enemich
la volteja encara.

DIA 26

Vox Dilecti mei.

Les estrelletes que 'ls ulls clouen
ressol me semblan de sa llum;
los lliris d' aygua que 'ls desclouen,
me fan present del seu perfúm.

M' hi fá pensar l' alba que 's lleva
quan ja la crida 'l rossinyol.
Ay! per una ánima que es seva,
quan Deu hi surt, hi surt lo sol.

Me fá retrets de sa veu dolça
la fontinyola del joncar.
Oh font, rellisca entre la molça;
oh auzell, redobla en l' alzinar.

Sento sa veu en la boscuria!
oh font, atura ta remor;
aucells, paráu vostra canturia,
dexáu parlar al meu Amor!

DIA 27

En mon pit tinch una llaga
que 'm dona un dolor molt viu,
mes la que Vos hi teniu
lo mal del meu cor apaga
cada volta que hi veniu.

DIA 28

Fos dos nins.

(POESÍA VASCA D' ARZAC, DEDICADA AL TRADUCTOR)

Era á entrada de fosch,
jo caminava un dia,
tot era dolça pau
com dins l' ànima mia.
Vora 'l camí una creu
sos braços extenia;
quan arribí alla aprop
murmuri dolç sentia,
murmuri y remoreig
y dolça melodía.

Los braços de la creu
 una eura los vestía,
 y en l' eura mal penjat
 un nieró hi havía.

Ah! si jo fos aucell
 ab ells jo cantaría,
 que en braços de la Creu
 també mon cor hi níà.

DIA 29

Santa Flora.

Floret Christus in nobis.
 St. Ambrós.

Per l' ànima, florir es estimar;
 feu que la mía en vostre Cor floresca,
 oh Amor mes dolç que la mes dolça bresca
 que acaba l' abellayre de brescar.

DIA 30

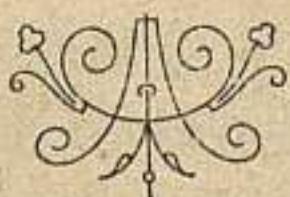
Sortint de vostra capella
 dich á les flors del jardí;
 mon cor per quedarse aquí
 voldría tornarse abella.

Ensenyáumela, si us plau,
 aucellets de la boscuria,
 aquexa tendra canturia,
 ab que al Amor galejáu.

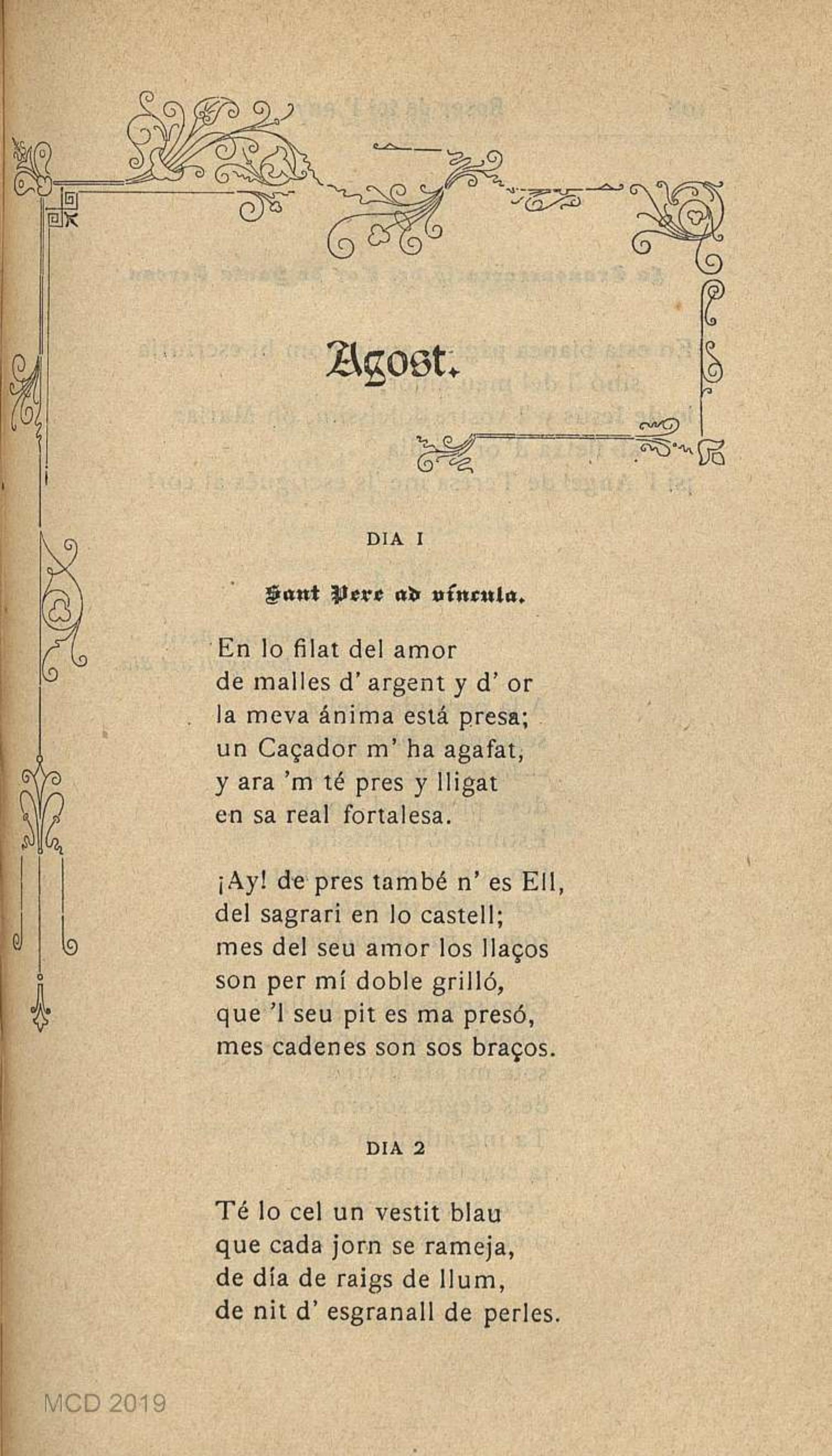
Cors verges de la masía,
roselles del rosellar,
¿com ho faré per amar
á Jesucrist y á María?

DIA 31

¿Que es la rahó del home? Una llanterna
dins la negror de la mes negra nit,
mes si s' acosta á Vos, oh llum eterna,
l' efímer brí de llum de sa lluherna
s' empelta ab la claror del infinit.

DETOUR FROM THE HIGHWAY
TO THE COUNTRY ROAD
GOES THROUGH THE FOREST.
THE FOREST IS FULL OF TREES
AND THE COUNTRY ROAD IS FULL OF
BIRDS.

Agost.

DIA 1

Sant Pere ad vincula.

En lo filat del amor
de malles d' argent y d' or
la meva ànima està presa;
un Caçador m' ha agafat,
y ara 'm té pres y lligat
en sa real fortalesa.

¡Ay! de pres també n' es Ell,
del sagrari en lo castell;
mes del seu amor los llaços
son per mí doble grilló,
que 'l seu pit es ma presó,
mes cadenes son sos braços.

DIA 2

Té lo cel un vestit blau
que cada jorn se rameja,
de dia de raigs de llum,
de nit d' esgranall de perles.

DIA 3

La Transvervació del Cor de Santa Teresa.

En esta blanca página ¿quin nom hi escriuría
sinó 'l del meu amor,
lo de Jesús y 'l vostre dolcíssim, oh María?
ab fletxa d' or un dia
¡si l' Angel de Teresa me 'ls escrigués al cor!

DIA 4

*Dominus flevit.
Evangeli del dia.*

A la perduda ovella
seguint lo bon pastor:
—Jo moriré per ella,—
deya plorant d' amor.
Estimació insensata
ton cor ha emmetzinat:
Jerusalém ingrata,
com m' has abandonat!

Com sos pollis la gallina
volguí covarte un jorn,
sota ma ala divina,
dels elegits sojorn.
Ta ingratitud m' abat,
ta cruetat me mata:
Jerusalém ingrata,
com m' has abandonat!

DIA 5

La Verge de les Neus.

In altis habitat.

Que n' es de blanca
 la neu novella
 dalt d' una branca
 del Pirineu!
 Mes blanca que ella
 sou vos poncella,
 poncella y rosa,
 mare y esposa
 de tot un Deu.

DIA 6

La transfiguració del Senyor.

Jam lætus moriar.

Gen. 46-30.

I

Llavis meus, ab noves faules
 al meu Jesús no trahiu,
 ni li digáu mes paraules,
 sinó les que amor li diu.

II

Tancauvos, orelles mías,
 de la terra al fals remor,
 ja no vull mes alegrías
 sentint les del meu Amor.

III

Tancauvos, ulls meus, tancauvos,
ja que en la terra l' heu vist,
per sempre mes acluauvos,
¿no es prou hermós Jesucrist?

DIA 7

Al veureus en lo cel, Verge divina,
de Serafins en braços arborada,
hermosa clavellina
de la vall de tenebres trasplantada,

la terra, ja anyorívola, al Altíssim
digué: Jo 'n só la humil clavellinera,
y 'l Criador ab un somrís dolcíssim
hi feu tornar la hermosa primavera.

DIA 8

L' Amat es amable so-
bre totes amors.

R. Lull.

Oh fosser, tu sabs hont son
les boniqueses del mon
que alguna hora me somreyan;
veyent que en fanch se desfeyan,
cerquí un astre que no 's pon.
y ara mos ulls s' hi assoleyan.

DIA 9

A una Cigala.

Nobis cithara pectus.

Amagadissa entre 'ls pins
com cantas, pobra cigala,
mes que 'n resta de tots cants
quan arriba l' hivernada?

Cigala jo só com tu,
jo canto 'l sol que m' escalfa,
mes de tornar á cantar
als dos resta l' esperança.

Hi tornarém quan lo sol
desgele les nostres ales,
tu á l' ombra d' aquexos pins,
jo en los soleys de la Patria.

DIA 10

Partint.

Mon Cor á Catalunya mes s' aferra
quan la tinch jay de mí! d' abandonar;
m' agradan les zumzades de la mar,
però mos ulls se giran cap á terra.

Me mira somrinent mes alt estel
en l' espinós viatge de la vida;
bé m' agrada ma terra benehida,
mes ay! mos ulls se giran cap al cel.

DIA 11

Les floretes de la terra
totes tenen aymadors,
y Vos, oh Flor de la Gloria,
com es que 'n teniu tan pochs?

DIA 12

Volabo et requiescam.

La blanca papallona de les prades
imatge es de mon cor,
quan té les ales de volar cansades
s' adorm sobre una flor.

La flor hont se posá l' ànima mia,
oh Amor, vos la sabéu;
son nom, son nom diví ¿perqué 'l diría?
oh Amor ¿com vos dihéu?

DIA 13

Del cel per la vía
no 's pert una estrella,
com no s' hi perdrá
qui, en seguici d' ella,
pendre vol per guía
la divina má.

DIA 14

Vigília de l' Assumpció de nostra Senyora.

Quæ est ista?

¿Qui es aquexa que puja y s' arbora
del desert de la terra sortida,
del Altíssim al braç recolzada,
gloriosa y vessant de delicies?

¿Qui es aquexa que puja pels ayres
com l' aurora que munta al mitg dia,
de la lluna crexenta calçada,
y ab lo sol per real mantellina,
com se eleva en gentil fumarola
lo perfúm del encens y la mirra?

¿Qui es aquexa? preguntan los Angels,
¿Qui es aquexa? la Verge María.

DIA 15

La Coronació de María.

Lo Criador del cel y de la terra
los demaná un present de nuviatge,
per sa Mare santíssima, lo dia
de sa pujada al trono de la Gloria.

—Jo seré son tapí—digué la lluna.
Respongué 'l sol—Jo de mos raigs finíssims,
en lo teler dels dies y les hores,
ab serrells d' or li texiré una túnica.
Digué la Vía Láctea—Una faxa
jo tinch, si us plau, li donaré per cingul.—

Lo firmament—Jo per mantell li dono
 lo mes blau y mes rich de mos domassos.—
 —Mes perles veuse aquí, diu la mar fonda,
 si sembrarlo voléu de llentiqüeles.—
 —Nosaltres, coronades de celistia,
 responen les estrelles, texirémpli
 á son front lluminós una corona.—
 Les verges afegiren:—Les poncelles
 voldríam ser d' aquexa Rosa mística.—
 Los profetas de l' arpa y del salteri;
 —Oh! si 'ns volgués per trobadors!—exclaman.
 Lo rossinyol—oh, si 'm volgués per músich!—
 —Jo li vull fer de ceptre—diu lo lliri.
 —Jo, diu la aurora, li faré de trono.—
 L' Arcàngel diu:—Jo li faré de patge.—

Mudes callan les veus de la natura,
 y, sobre 'l cel dels Querubins flamígers,
 en lo *Sancta sanctorum* del Empiri,
 déxas sentir mes divinal cotllotge:
 Lo Fill digué:—Jo la pendré per Mare.
 Lo Pare Etern—Jo la pendré per Filla,
 y diu l' Esperit Sant—Jo per Esposa.
 Li dona après la Trinitat augusta
 per dot lo cel y per escreix la terra.

DIA 16

A Sant Jacinto.

Jonquillo entre les floretes,
 entre les pedres llaccí,
 lo flayrós nom de Jacinto
 malaguanyat és per mí.

Oh Sant meu, flor de Polonia,
 si jo us pogués assolir;
 si qui ha nascut argelaga
 pogués tornar gessamí,
 com vos, als peus de la Verge
 me n' aniría á florir.

DIA 17

Vos faig del enamorat,
 Jesús y no us amo gayre.
 Trist de mí! so flor sens flayre
 pel gran Deu que m' ha criat.

Si fos almenys sens espina,
 ¡ay! ja que só sense olor,
 consol tindría 'l meu cor
 quan al vostre se reclina.

DIA 18

Santa Clara de Montefalco.

A Clara de Montefalco
 la 'n festeja Jesucrist,
 des de 'ls braços de sa Mare
 com un noy ros y bonich.
 María sempre amorosa
 bestráu al festeig diví:
 —Abraça, Fill meu, á Clara,
 puix es ta esposa gentil.—
 Mentre ella li obre 'ls braços,
 Ell ab rialla de nin,

com per joguina, s' amaga
sota 'l mantell benehit,
que com un núvol de gloria
veu pels ayres esvanir.

DIA 19

Los hòmens que tot ho aman
¿com Vos poden oblidar?
Si es que en Vos amor no troban,
no troban aygua á la mar.

DIA 20

Ego sum veritas.

I

La veritat del empirí es baxada
per ser l' estrella del pobre mortal,
¡ay! en la terra no troba posada
y reprenent cap al cel la volada
en mitg dels Angels prengué sitial.

II

Puja á la terra la lletja mentida,
totes les arpes li cantan llahors:
la llum del dia quedá enterbolida,
y, abandonada la font de la vida,
de mil en mil s' hi morían los cors.

DIA 21

Jesús no va sens la creu,
 ni tu anirás sens la teva,
 que es un bocí de la seva
 y á tu 't vol per Cirenéu.

DIA 22

L' amic gitá de sa cambra
 totes coses, per ço que hi
 cabés son Amat.

R. Lull.

Com Vos en l' Eucaristía,
 vull ser pobret y petit,
 com mes xich y pobre sía
 mes gran trobaréu mon pit.

De mon cor la humil casella
 será un palau sumptuós,
 si petita, pobra y vella,
 es tota plena de Vos.

DIA 23

Sequor attractus.

Oh Jesús mon redemptor,
 nort que mos ulls sempre miran,
 oh mon iman xuclador,
 com m' atrauen y m' estiran
 los tirants de vostra amor!

DIA 24

I

Si jo tingués del rossinyol
la melodía,
dintre 'l jardí, de sol á sol
com cantaría:

Visca Jesús, visca María.

II

Si tingués l' arpa ab que Davit
cantar solía,
tot l' univers de dia y nit
me sentiría:

Visca Jesús, visca María.

III

Visca Jesús dolç amor meu,
sol del meu dia;
visca la Mare de mon Deu
que es Mare mía.

Visca Jesús, visca María.

DIA 25

Quis ascendet in montem Domini?
Salm 23.

Oviro una alta y lluminosa serra,
jo prou voldría al cap d' amunt pujar;
mes só un auzell sens ales,
si m' alço un dit de terra
ja hi torno rodolar.

Ayre del cel, onada que 'n regalas,
ajúdamhi á volar.

DIA 26

Lo Puríssim Cor de María.

Per la set que jo tenia
 tan mateix trobí la font,
 si voléu saber ahont,
 trobila al Cor de María,
 d' hont prou aygua rajaría
 per la set de tot lo mon.

DIA 27

Cœli enarrant gloriam Dei.

Sabéu perqué les estrelles,
 aquexes flors y poncelles
 que 's posa 'l cel en son pit,
 sent tan pures y tan belles,
 solsament surten de nit?

Perqué de nit quan no riu
 les flors que en la terra escriuen
 lo nom de Deu increat,
 ab flors que sempre reviuen
 l' home 'l veja rubricat.

DIA 28

Fallit imago.

La menta traydora
 floreix y no grana,
 tan enganyadora
 com la gloria humana.

DIA 29

Non alio sidere.

En lo breçol de ma vida
 quina estrella m' hi sortí,
 la estrella de la esperança,
 de la fé y l' amor diví.
 Mentre 'm somriu amorosa
 una cosa li vull dir:
 Quaranta anys ha que 't seguexo,
 sempre m' has tret á camí,
 sías ma estrella del vespre,
 oh ma estrella del matí.

DIA 30

Santa Rosa de Lima.

Commune nomen ufrique.

D' Amèrica só la flor,
 del Nou mon primera rosa:
 jo ho voldría ser de olor
 per qui 'm diu: Sías ma esposa,
 Rosa meva del meu Cor.

DIA 31

Sant Ramon Nonat.Florebit in æternum
 ante Dominum.

Del cor innocent y pur
 lo lliri blanch ne té enveja:
 los habitants del atzur
 diuen que es del jardí llur
 la flor que en terra blanqueja.

Setembre.

DIA I

Al Mirasol.

Enterrogaren l' amic, en que
manera lo cor del home se
converteix á amar son Amat?
Respon dihent: com al sol lo
girasol.

R. Lull.

Al mirasol del jardí,
parla 'm de Deu, li diguí,
puix en tu se 'm manifesta.
Nostre iman es son amor,
á mi 'm fá girar lo cor,
si á tu 't fá girar la testa.

L' anyoro quan es ausent,
l' adoro quan es present
en la santa Eucaristía;
vida y llum del esperit,
sa posta m' obre la nit,
sa sortida 'm porta 'l dia.

Tu ets del sol l' enamorat,
 jo estimo á qui l' ha criat,
 com tu mirantmel extátich.
 Parla 'm sempre del meu Sol,
 gentil flor del mirasol,
 y 't pendré per catedrátich.

DIA 2

Post scriptum del Somni de Sant Joan.

De Jesús dolcíssim Cor,
 Flor que 'ls Angels enamora,
 cantant les abelles d' or
 que brescan dins exa Flor,
 feu que jo no 'm quede fora.

DIA 3

Albada.

In matutinis meditabor in te.
Salm 62.

Cada matí ma pensa á Vos se 'n puja,
 com la rosada al sol,
 feu que 'n devalle en regalada pluja
 de gotes de consol.
 Al cor desconfiat dau esperança;
 aminoráu al orfe l' anyorança
 y á la viudesa 'l dol;
 als cegos enviáu la llum del dia,
 als tristes l' alegría,
 suáu refiladissa al rossinyol.

DIA 4

Prenéu Jesús, lo meu cor,
per mes que sía de terra,
y umpliulo com una gerra
de la mel de vostra amor.
y diré á la gent vehina:
compráu de la dolça mel,
los abellayres del cel
no 'n cullen pas de mes fina.

DIA 5

D' alegríes sense pena
no se 'n cullen pas aquí,
que puge al jardí dels Angels
aquell qui 'n vulga cullir.

DIA 6

Serenabit.

Quin terratrémol de guerra!
armantse per tot arréu,
me sembla veure la terra
volent fer cara á son Deu!

De per tot está emboyrada:
que núvols poblan l' atzur!
mes... damunt la nuvolada,
¡quin cel hi somriu tan pur!

DIA 7

Amor non amatur.

Sta. M. de Paççis.

Tothom cerca la llum d' una lluherna,
¡ningú fá cas del sol!
Jesús, Jesús, oh sol de llum eterna,
¿perqué, perqué l' humanitat no us vol?

¿Perqué l' home de vos no s' enamora,
sobirana bellesa de mon Deu?
¿La vida que li dareu perqué esflora
d' ídols de carn farumejanta al peu?

DIA 8

La Nativitat de Nostra Senyora.

A la Verge de Betarrám.

I

Anegantse en lo Gave una pastora,
axís que á Vos implora,
del riu que la cativa
tornáreula á la riba,
ab lo remolch d' un ram,
Verge de Betarrám.

II

Avuy lo riu que del infern s' engega,
aygues avall lo genre humá arrocega,
y á vos, oh Verge, implora,
com la gentil pastora.
Donauli vostre ram,
Verge de Betarrám.

DIA 9

Lo Sant Nom de María.

Per brodar lo vostre nom
en ma bandera,
oh Mare del bon Jesús,
me 'n falta seda;
donáumen Vos un argent
de la mes bella,
donáume Vos lo fil d' or
y alguna perla.
Mes, jo só mal brodador,
oh Mare meva,
brodáumeli Vos, si us plau,
en ma bandera,
vora 'l nom del bon Jesús
que m' assoleya,
com vora 'l sol de l' amor
la lluna plena.

DIA 10

Nom dolcíssim de María,
angélica melodía
que baxá del paradís;
en la llengua de mos avis,
avuy emmela mos llavis
y 'l meu cor anyoradís.

DIA 11

Si 't sembla amarch lo ben viure,
serà dolç lo ben morir,
quan, al fer l' últim sospir,
Jesús te vinga á somriure.

DIA 12

Ad summa per ima.

¿Per qué m' heu fet tan petit,
Vos que sou tan gran, mon Deu?
Per qué axís lo no-res meu
cerque lo vostre infinit.

¡Oh! si us arribo á trobar,
ja que de mí estàu gelós,
voldría perdrem en Vos
com una gota en la mar.

DIA 13

A un clavell de pastor.

Ego flos campi.

Passant pel pradell,
hi cullo un clavell,
cinch fulles tenía,
¡cinch lletres de sanch!
¿En un paper blanch
qui me les envia?

De mon Estimat,
clavell encarnat
al sí de María,
retrato es aqueix,
puix son cos mateix
cinch llagues tenia.

La imatge es lleyal,
mes l' original
¿hont lo trobaría?
Clavellet diví,
veniu Vos ab mí,
ó ab Vos jo vindría.

DIA 14

La Exaltació de la Santa Creu.

Amaro sub cortice dulcis.

Oh Creu, dolcíssima Creu,
la que Jesús me regala,
me la regala de fanch.
la prench com si fos de plata,
la prench com si fos d' or fí
de diamants estrellada.

De la Creu enamorat
jo ab tot mon ser m' hi abraçava,
mentres m' abraço ab la creu
á mí 'l bon Jesús m' abraça.

DIA 15

Semper cæcus fuisse nisi
tu me illuminasses.

St. Agustí.

Nostra rahó es una cega,
que, en un camí barrancós,
ab la fé la guía un àngel,
sens ella la guía un gos.

De la fé ab la clara estrella,
bon àngel, guíans á tots,
que jay! los barranachs de la vía,
ja son plens de viadors.

DIA 16

Les Dolors de Nostre Senyora.

I

—¿Qui t' ensenya exes cançons,
rossinyol de Palestina,
qui t' ensenya exes cançons,
que per mestre jo 'l pendría?
—Les he apreses á Bethlém
quan hi cantava María.—

II

—Tortoreta de Sión:
¿hont aprens tes elegies,
que fan plorar de tristor
les salzeredes de Siria?
—Les he apreses á Salém
quan hi plorava María.

DIA 17

Impresió de les llaques de Sant Francesch.

In foraminibus petræ.
 En los forats de la pedra.
Cant. 2.-14.

A Sor Eularia Anzizu.

—Oh coloma sense fel,
 coloma d' aletes blanques,
 que 't plavías al matí
 vora 'l torrent de les aygues,
 ¿com te 'n volas tan dejorn
 á les celdes solitaries?

¿Qué voldrías ferhi niu
 com les tórtores boscanes,
in foraminibus petræ,
 de la pedra de Pedralbes?

—Les clivelles hont niu faig
 de Sant Francesch son les Llagues,
 roses que 'l pobre d' Assís
 al bon Jesús ha robades.—

DIA 18

La tortora.

Idem cantus, et gemitus

La tortoreta que plora
 es la Iglesia que s' anyora
 privada del seu Espós;
 en sa penosa viudesa
 la sola cançó que ha apresa
 es un gomech amorós.

Ab sos pollets que bé estima
 de la Creu nía en la cima,
 dintre 'l sí del seu Amat,
 hont entrá per la ferida,
 y ab sos fills tindrà acullida
 per tota la eternitat.

DIA 19

Cœli refert imaginem.

En cada font de la serra
 s' emmiralla algun estel;
 ditxós l' ull que ací á la terra
 copia un bocí de cel.

DIA 20

Vultum non lumina celat.
 Dum lucem habetis, cre-
 dite in lucem.

I

Quan veig encendre en la nit bruna
 á cada estrella 'l seu gresol,
 virginal róssech de la lluna,
 que es d' elles totes cap-de-dol:

II

Quan veig lo sol com una brasa
 guspirejar ara al estiu;
 —Senyor, exclamo, en vostra casa
 de quines llanties vos serviu!

III

—¿De quines llanties me servexo?
ferit del cor me responéu,
ab llums mes altes resplandexo
y encara l' home jingrat! no 'm veu!—

DIA 21

Pensament del venerable rector d' Ars.

Deu criá l' aucellet per cantar,
y canta y refila;
Deu als hòmens ha fet per amar,
mes ay! no l' estiman!

DIA 22

Yeremant.

Cum amat Deus, non aliud
vult quam amari.

St. Bernat.

I

Tu que culls rahims de fel
en les vinyes de Sodoma,
vina á la vinya de Roma
que 'n té de sucre y de mel.

Si entre 'ls ceps divins te internas
trobarás lo Vinyader,
que 't fará entrar al celler
de les dolçures eternes.

II

¡Quina gelada ha caygut en los cors,
que sols á vos, oh Jesús, no us estiman!
Totes les vinyes del mon s' esgotiman
sinó la vinya de vostres amors!

Rahím que cullen los Sants de la Gloria,
ab tos perfums embriagam á mí;
del sí de Cristo regala mon sí,
fins que embriach en sos braços jo moria.

Veremadors de plahers celestials,
veniu, veniu á la dolça verema,
qui un sol gotím eucarístich exprema
troba de fel los plahers terrenals.

DIA 23

Post Missam.

Que bé s' está ab Vos aquí,
oh Jesús meu, amorós!
¿Voléu que jo 'm quede ab Vos,
ó us ne vindréu Vos ab mí?

¡Quina será ma alegría,
Jesús dolcíssim, si feu
casa vostra del cor meu,
ó del vostre casa mía!

Montserrat, 23 Set. 1892.

DIA 24

Nostra Senyora de la Mercé.

In captivitate securus.
 Redemptrix captivorum, ora
 pro nobis.

Oh María, aquí 'm teniu,
 vostra amor á Vos me mena,
 mes, posaume la cadena,
 que vull ser vostre catiu.

Ja may mes me dexéu lliure
 sinó per volar al port,
 quan, ab l' hora de la mort,
 m' arribe l' hora de viure.

DIA 25

Sufrir per Vos es de lley,
 oh Jesús fill de María,
 lo Rey pel vassall sufria,
 sufresca 'l vassall pel Rey.

DIA 26

Te duce, dulce mergi.

Prop del riu
 he fet lò niu,
 se m' emporta la riuada;
 vers la mar
 me fá rodar,

¡oh que dolça rodolada!
com d' amor
es la maror,
jo m' enfonzo dins l' onada.

DIA 27

Tu es, Domine, spes mea.

Allí dalt del Paradís
una font serena hi raja,
que abeura d' amor los sants
en los soleys de la patria.

Tú que hi volas tot sovint,
aucellet de la esperança,
¡si me 'n duguesses un glop
en aquesta vall de llàgrimes!

DIA 28

Tolle crucem tuam et sequere me.

Mestre.

Per tú jo he mort y vull tornarhi,
més, companyía mon cor vol,
¿á la montanya del Calvari
m' hi dexarás pujar tot sol?

Dexeble.

No! Si voléu que ab vos jo moria,
vostres dolors jo faré meus;
sia per Vos tota la gloria,
sian per mi totes les creus.

DIA 29

Sant Miquel Arcàngel.

Defende nos in prælio.

Coratge, amich! Mes l' hórrida galerna
que avuy se desinfrena,
¿quí la podrá aturar?

¿Sents aprop les zumzades udolar?
Per girar lo torrent que tot ho esborra
¿que som jo y tú? Som dos granets de sorra,
mes Deu ab grans de sorra atura 'l mar.

San Sebastian, Agost, 1891.

DIA 30

Sitio.

Vingué l' amich a beure en la
font on lo qui no ama se ena-
mora.

R. Lull.

Quan á la copa sagrada
puch beure, cada matí,
com en sa font regalada,
la sanch del Anyell diví;

de mos llavis á més venes
al sentirla traspuar,
tinch la set de les arenes,
ample llavi de la mar.

Octubre.

DIA I

A reveure, ab Deu siáu.
Aguiló.

La tardor de la vida se m' atança,
mes jay! les flors no 'm dexarán cap fruyt,
sols me dexan lo fruyt de l' esperança
de quant la vida ríu avall s' ha enduyt.

De quant dexo en lo mon res se me 'n dona,
mon somni renadiu vola mes alt;
ma lira, mos amichs y ma corona,
adéu, jo á tots vos trobaré allí dalt.

DIA 2

Lo Sant Angel Custodi.

Viæ ejus, viæ pulchrae.
Prov.

Un Angelet he vist
al cim d' una capella,
ab una creu d' argent
que en la blavor fá estela.

Lo primer raig de sol,
que allá d' allá punteja,
besa ses ales d' or,
ses ales d' or exteses.

¿Bon Angel, vas ó vens?
¿Ton vol ahont s' endreça?
¿Pujas á ton atzur?
¿Baxas á nostra arena?

Si baxas d' allí dalt,
sinó una hermosa estrella,
báxam un brí de llum,
¡que mon camí fosqueja!

Si pujas cap al cel,
no 'm dexes sol en terra,
oh! déxamhi volar
damunt tes ales belles.

DIA 3

La perla.

Nihil, Domine, præter te ipsum.

St. Thomás.

I

Quan veu l' aurora que brilla
surta a obrirse la conquilla,
ses llàgrimes per copsar;
de quiscuna 'n fá una perla,
que al argenter, per haverla,
faría gaviejar.

II

Vos sou l' aurora divina,
y ma ànima es la petxina
que de rosada 's rubleix;
de perles prou me n' heu dades,
de les de vostres mirades,
¡jo us voldría á Vos mateix!

DIA 4

Solo Dios basta.

Sta. Teresa

He perdut tot quant tenia,
mes trobí á mon Estimat,
y ja tinch lo que volia
per tota la eternitat.

DIA 5

Da... terram ut accipias
cælum.

St. Pere Crisólech.

La terra des de 'l cel blau,
com se deu veure petita!
Angelets que hi devallau,
sa pols y cendra tirau
als ulls d' aquell que hi habita,

dihentli: Per eix terrós
que 'l riu del temps arrocega,
no perdas l' etern repós
del palau explendorós
hont lo cor ses ales plega.

DIA 6

E punge, é piace.

Del roseret del amor,
cada espina es una rosa,
me la envía l' Aymador
esperantme á la seva ombra.

DIA 7

Lo Roser de tot lo mon.

I

La Verge seja un dia
vora, voreta 'l mar,
les ones á ses plantes
no 's cansan de jugar,
jugan á darli perles,
qui mes li 'n podrá dar,
perles que diuen totes
vullaunos aplegar.
Començà de cullirne,
cullirne y enfillar,
com mes Ella n' enfila
mes vénenla á arruxar.

II

Passava Magdalena,
li varen agradar:
—Donaumen unes xiques
per fermen un collar.
—Vos ne daré una altra hora,
si les sabéu guanyar.

De perles y de roses
del célich roserar,
ne vull fer un rosari
que 'l mon ha de lligar.—

DIA 8

Postcommunio del dia del Roser.

Si venies, invenies.

Per robar sa dolça mel
l' abella volta la rosa,
jo vostra mel generosa
vos robí, oh Rosa del cel,
puix lo vostre Emmanuel
ja en mon pit dorm y reposa.

DIA 9

Divini pignus amoris.

De penyores prou ne tinch
de l' amor gran que us devora,
mes jo vull altra penyora
lo Penyorer jo pretinch.

Siáu Vos la llum que 'ns mostre
ab quina amor nos voléu,
jo us donaré lo cor méu,
y Vos me daréu lo vostre.

Cambiáu mon fanch en or,
y 'm dirá l' Angel que 'm mira:
Avuy has fet bona fira,
firetayre de la amor.

DIA 10

Hinc messis uberior.

Quan jo era xich, ma creu era petita,
quan m' he fet gran, me la donáu major;
de camp que creix mes gran es la cullita:
cresca la creu, mes cresca vostra amor.

DIA 11

Præbe, fili mi, cor tuum mihi
Prov. 23.-26.

Cada dia 'l bon Jesús
truca á ta porta;
obrintli de bat á bat,
sa veu escolta:
—La caseta del teu cor
es petitona;
si vols allotjarmhi á mí
la umplirás tota;
si hi allotjas á algú més
me 'n traus á fora.—

DIA 12

O amor! o amor! quam ar-
denter amas et quam parum
amaris!

Sta. Magd. de Pazzis.

L' afecte ab que Deu nos ama
es un incendi d' amor,
que vol ab braços de flama
abraçar lo nostre cor;

la terra abraçar voldría,
y ella, que 's va cor-gelant,
s' allunya de nit y dia
d' Aquell que la estima tant!

DIA 13

¡Senyor, vos m' heu enganyat!

Me prometíau cadenes
y 'm donáu la llibertat;
me parlavau sols de penes,
y 'm donáu ja les estrenes
de vostra felicitat.

¡Senyor, vos m' heu enganyat!

DIA 14

La Maternitat de Nuestra Senyora.

Flores mei fructus.

Ecles. 24.-23.

I

En lo jardí de la Iglesia
verdeja un arbre ufanós,
del fruyt de vida que porta
ne viurían tots los cors.

II

Veniu á descarregarmen,
apar que diu generós,
de la corona que 'm pesa
enriquiríaus á tots.

III

D' aquexa fruya donaumen,
oh Mare del Redemptor,
que vostre Fill es la fruya
y l' arbre fruyter sou Vos.

DIA 15

Santa Teresa de Jesús.

Dono tuo accendimur... et ascendimus.
St. Agustí.

La vostra ploma, oh Teresa,
una ploma es de cap d' ala,
no les tenen pas axís
la garsa real, ni l' áliga.
¿Vos la daría un Aucell
dels que 'l cel vos enviava?

DIA 16

Dilectus meus mihi, et ego illi.
Cant, 2.-16.

En mí por tí me moría
y por tí resucitaba,
que la memoria de tí
daba vida y la quitaba.

St. Joan de la Creu.

*Jo estimo y só estimat:
per una eternitat
refilaré exa troba.*

Jesús, que 'l cor me roba,
robar me dexa 'l seu,
y 'l paradís es meu.

*Jo estimo y só estimat,
ja só emparadisat
en exa terra ingrata;
la dolça amor que 'm mata
la vida 'm torna á dar,
per ser amat y amar.*

DIA 17

Incrementum dat Deus
St. Pau.

Un dia del meu pare en la vessana
á solch y á axam sembrava 'l ségol d' or;
aprés, seguint la musa catalana,
també sembrí, però sembrí en lo cor.

Bon hermitá, que des d' un cap de serra
aguaytas ací baix com un estel,
de les llevors que jo sembrí en la terra
ne veus grillar algunes en lo cel?

DIA 18

Del Venerable Ramón Lull.

Tot pensant ab qui es ma gloria
he perdut l' enteniment;
de tant tenirlo present

he perduda la memoria;
réstam sols la voluntat
per amar més al Amat.

DIA 19

Grata requies columbæ.

De la bella fontana de la vida
jo les sé prou les veus,
mes jay! si tinch del cérvol la ferida,
no 'n tinch los ágils peus.

Prou les sé de la roca les clivelles
hont viure y reposar;
colóm del cel, dónam tes ales belles,
é hi volaré á niar.

DIA 20

De cælo respexit Dominus.

Salm 32.

Dalt de la volta blava
he vist parpellejar dos vius estels;
he cregut que era Deu que m' aguaytava
des de l' expléndit mirador dels cels.

Enamorat d' aquell mirar dolcíssim
jo de genolls en terra só caygut;
no sé si aquexos ulls son del Altíssim
peró m' han somrigut.

DIA 21

L' Amich.

—Oh rius que 'n baxáu:—jal cim de la serra,
desfent lo camí,—quan hi tornaréu?

L' Amat.

—Quan prenen lo vol—remunte á son Deu
l' home capficat—al llim de la terra.—

DIA 22

Incolatus meus prolongatus est.
Salm 119.

He vist uns ulls hermosos que 'm somreyan
dalt, á través del cortinatge blau,
y, estima mes, estima mes, me deyan,
ja hi pujarás un dia á mon palau.

D' ençá que axí 'm parlaren les estrelles,
de dia y nit jo miro 'l firmament,
y no veig may obrirsen les portelles,
y ací en la pols me fonch d' anyòrament.

DIA 23

Tardor.

Passá ma joventut; sobre ma testa
no escampa ja l' hivern flor de ginesta,
sinó flor d' ametller.

Ma vida terrenal es á la posta,
 la eterna primavera se m' acosta,
 ¿quan hi entraré, oh abril, en ton verger?

DIA 24

Procul á sole perco.

Mon front cap á la terra se decanta,
 Sol de l' amor etern,
 Junta ullada de llum per exa planta,
 que arriba ja al hivern!

Y veuré, ab aqueix sol de primavera
 que fá rejuvenir,
 lo torrent de mos anys tornar enrera
 cap al breçol llunyá d' hont vaig sortir.

DIA 25

Post Communio.

Amara in dulcia vertam.

Suara, á tall de poncella,
 s' esbadellava 'l meu pit,
 oh Abella del tabernacle,
 convidántvoshi á venir.

Ara ja 'l tens á qui estimas,
 tornat á cloure, oh mon pit,
 l' abella es dintre la rosa,
 no 'l ne dexes pas sortir.

DIA 26

Christo confixus sum cruci.
St. Pau.

No 'm quexo pas de la Creu,
de la Creu que m' heu donada,
Senyor, no me la llevéu,
mes ajudáume á portarla.

DIA 27

Suavia Thura Deo.

¡Qui pogués fer una gran voladuria
de tots los cors que aletejan! Ses veus
qui les unís en flayrosa canturia,
garba de cántichs de cada endressuria,
com encenser, per posárvosla als peus!

DIA 28

Quan Vos no 'n sou donador,
oh Amor de l' ànima mía,
que curta es tota alegria,
y que llarch es tot dolor!

DIA 29

Non semper imbres.

I

Deu de penes y dolors
 ha texida
 nostra vida;
 que á la font de ses dolçors
 cal pujarhi
 pel Calvari.

II

Lo meu cor anyoradís
 quan hi vola
 s' aconsola;
 puix tota es al paradís
 l' alegria
 que somia.

DIA 30

Amor non amatur.

Sta. Magd. de Pazpis.

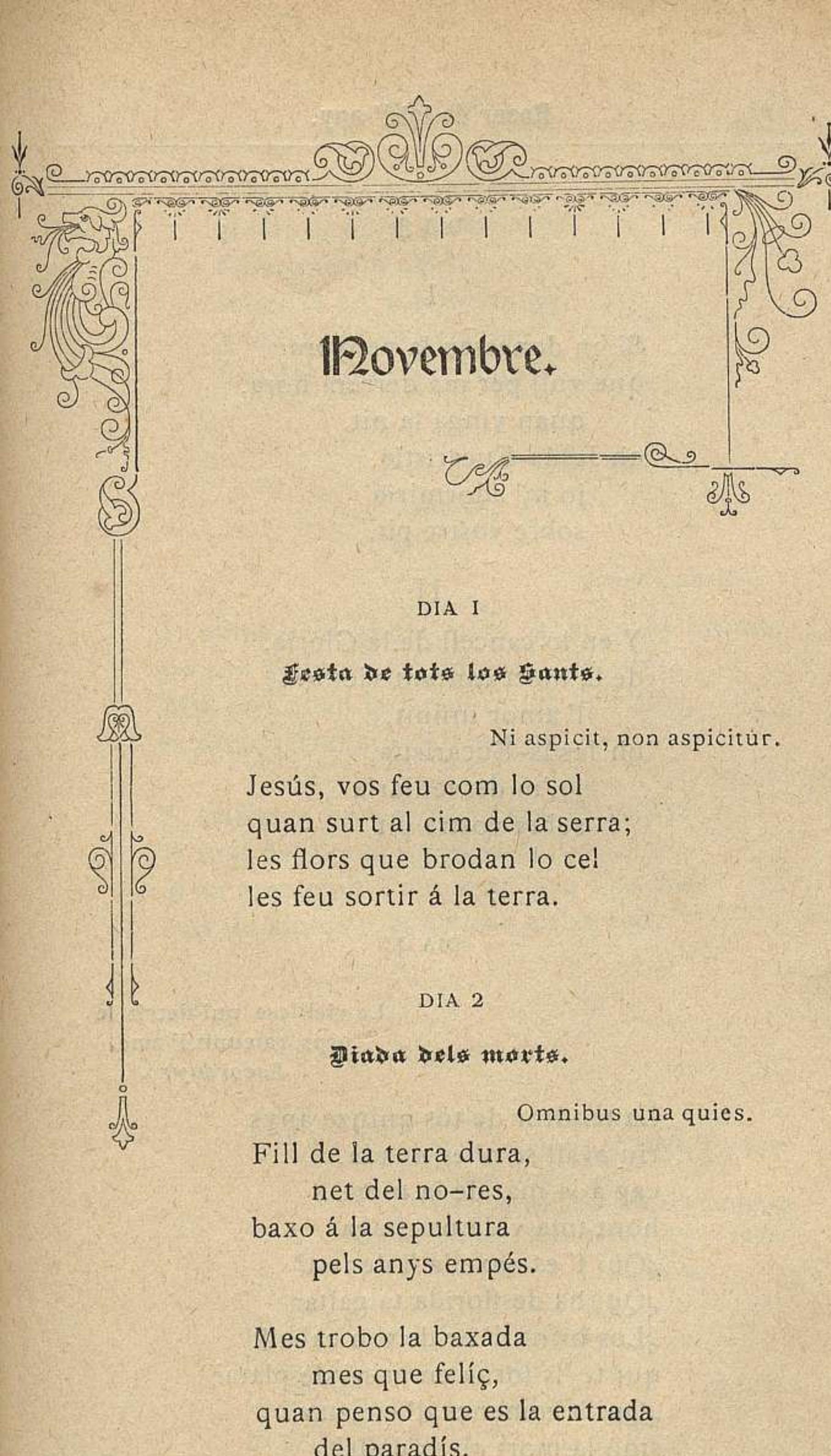
L' amor del home es una trista gota,
 l' amor de Deu es una immensa mar,
 d' ahont tota amor brota.

Mes jay dolor! l' humanitat idiota
 dexa d' amor de Deu la immensa mar
 per lo del mon que es una trista gota!

DIA 31

Es rosari esgranadís
lo d' aquesta vida humana,
mes Deu, si en sa má s' esgrana,
ab fil d' or del paradís
ses perles de nou engrana.

Novembre.

DIA 1

Festa de tots los Sants.

Ni aspiciit, non aspicitur.

Jesús, vos feu com lo sol
quan surt al cim de la serra;
les flors que brodan lo cel
les feu sortir á la terra.

DIA 2

Diada dels morts.

Omnibus una quies.

Fill de la terra dura,
net del no-res,
baxo á la sepultura
pels anys empés.

Mes trobo la baxada
mes que felic,
quan penso que es la entrada
del paradís.

DIA 3

I

Si 'm donasseu la penyora
que vull per ma derrera hora,
quan vinga la nit,
oh Jesús-Eucaristía,
jo m' adormiría
sobre vostre pit.

II

Y en lo cancell de la Gloria,
de la mort cantant victoria
l' amor infinit,
oh Jesús-Eucaristía,
jo 'm desvetllaría
sobre vostre pit

DIA 4

La vieillese qui fletrit le
corps, rajeunit l' âme.
Lacordayre.

La tendror de tos quinze anys
riu avall se n' es anada,
cap á la mar de la mort
hont tota vida naufraga.
¿Qui t' esmaxella 'l dentat?
¿Qui ha desflorida ta galta?
¿Los brins d' or de ton cabell
qui te 'ls torna en brins de plata?
¿Qui 't comença d' encetar
sinó la mort ab sa dalla?

Mes si ton cor volander
 al bon Jesús dona entrada,
 l' hermosura del teu cos,
 reflorirá en la teva ànima,
 y la teva ànima en Deu,
 flor del cel que sempre esclata.

DIA 5

Amor amorum.

L' amor se 'n va del mon; ja no s' hi estima,
 no son germans los hòmens com ahir.
 Mes jay! quan la virtut muda de clima,
 la ditxa terrenal la sol seguir.

S' estronca 'l riu si ho fá la fontinyola;
 la font de tota amor es la de Deu,
 si en nostre pit l' amor de Deu s' escola,
 tots los amors s' estroncan en sa veu.

DIA 6

Nova et vetera, dilecte mi, ser-
 vavi tibi.

He guardat per vos, oh Estimat
 meu, la nova fruya y la velia.

Cant. 8.

De la fruya y de l' amor
 lo primer es lo millor:
 jo per Vos tots los voldría,
 lo primer y lo derrer,

de la neu del ametller,
que en florava 'l meu janer,
á la humil tardanería
que l' hivern dú á mon verger.

DIA 7

De cœlo expectans pluviam.

A un llaurador que en sa fexa,
sembrava daurada xexa,
li diguí—¿Quina fiança
teníu de vostra esperança?
Y ab son dit me signá al cel.

Jo, sembrador de la grana
divina en l' ànima humana,
si 'm preguntáu, á qui fío
la cullita que somío,
vos diré, la fío al cel.

DIA 8

Quan á vostres plantes queya,
miserable pecador,
sentía una veu que 'm deya:
Fill meu, donam lo teu cor.

Prenéu mon cor y ma vida,
mon esperit y mon ser,
preneumho tot desseguida,
mes, daume vostre voler.

DIA 9

Super astra domus.

Los aucellets que penjan lo niu á mes altura,
 jo tenen mes salvat:
 vil cuch que de crisálide prenguí la vestidura,
 lo niu de mos ensomnis, lo niu de ma ventura,
 mes jay! jo ḡhont l' he posat?

Si l' he posat en terra, com fá la pastorella,
 ja 'l posaré alterós;
 lo posaré en lo cingle com l' áliga novella,
 mes alt que l' alta cima, lo núvol y l' estrella,
 á frech á frech de Vos.

DIA 10

En creu.

Sicut aquila provocans ad vo-
 landum pullos suos.

Deut. 32-11.

I

Quan ploro agenollat á vostres peus,
 l' arbre regant de vostra Creu sagrada,
 me sento mes petit que 'ls pregadeus (1)
 que al estiu s' agenollan per la prada.

(1) *Pregadeus*, especie de llagosta verda, que al aturarse plega les potes de davant ó les mans, com qui prega.

II

Mes quan me sento 'l cor aletejar
com niu de somnis en mon pit reclosos,
cada punt ab mes ganes de volar,
extench, com Vos, los braços amorosos.

III

Y en seguici de l' Aliga real
que cel amunt ses ales mes axampla,
¡ay de mí! encara que aligó nial,
trobo la terra per mon vol poch ampla.

DIA II

Un dia mos pensaments
trobavan la terra hermosa,
mes, de ençá que miro al cel,
sempre cantan *Sursum corda*.

DIA 12

Lo Patrocini de Nostra Senyora.

Respice Stellam.

Lo timoner de la nau
gira los ulls al cel blau
cercanhi una guía;
navegant jo cap al cel,
los alçaré á mon estel
que sou vos, María.

DIA 13

Lux venit in mundum, dilexe-
runt homines magis tene-
bras, quam lucem.

Joan, 3.-10.

Jesús fá una llum tan clara
com lo sol tot just exit,
l' home li gira la cara
y exclama:—No es día encara,
¡que n' es de llarga la nit!—

DIA 14

A summo cœlo egressio ejus.
Salm 18.-7.

Tú que 'm vens del pit sagrat,
oh torrent de viva flama,
incendia lo meu cor,
incendia la meva ànima,
incendia 'l mon sencer,
aqueix astre que s' apaga.

DIA 15

Formosa superne.
La hermosura es á dalt

Es plé de fanch lo vas de la impuresa,
la carn es pols, l' anomenada es fum;
vola mes alt lo sol de la bellesa,
la eterna Amor está ab la eterna llum.

Des de 'l verger dels serafins vos crida,
 alçauhi 'l vol, colomes sense fel,
 lo cant d' amor que á ferhi vos convida,
 comença al mon, però s' acaba al cel.

DIA 16

Breu gosar
 etern penar.

Per amarguíssim plat de llentíes
 son hereuatge vengué Essaú;
 lo de la Gloria que en Deu tenías,
 per menys encara vengueres tu,
 cada vegada que l' ofenías.

DIA 17

A Santa Gertrudis la Magna.

De puntejar l' arpa d' or
 los Angels vos ensenyaren,
 mes ne trayéu tal dolçor,
 que, per cantar en llur chor,
 en ses ales vos pujaren.

Aquell cant de serafí,
 que dels Angels aprenguereu,
 ensenyáumel vos á mí,
 anch que sía un rajolí
 de la font hont vos beguereu.

DIA 18

Miseri, qoitis?
Is.

Quan dexe 'l sol d' escalfar,
Jesús dexará d' amar.
¿Perqué tot cor no l' adora?
Tot en la terra es terrós.
l' home es un fanch amorós
que sols del fanch s' enamora!

DIA 19

Jesu, dulcis amor.

¡Oh dolça obligació la d' estimarvos,
Amor, Amor gentil!
Oh càrrega suáu la de portarvos
com lo sagrat viril!

¡Oh plaher sobirá lo de servirvos
ja, ací emparadisat,
y cantar vostra gloria y benehirvos
per una eternitat!

DIA 20

Veniu, Jesús, á cremar
de mon cor sobre l' altar
los ídols polsosos que ama;
aprés, diví sacerdot,
llançauhi l' altar y tot
en vostra amorosa flama.

DIA 21

Al lector.

Si ton cor pogués obrir,
eix mot hi voldría escriure:
Viure ab Vos, Jesús, es viure,
viure sens Vos, es morir.

DIA 22

A Santa Cecilia.

Aucellet que cantas,
que cantas de amor,
déxam una estona
ta cítara d' or,
de música d' àngels
felíc brollador,
y sobre ses cordes
que rajan dolçor,
ensényam un càntich
per nostre Senyor.

DIA 23

A Sant Joan de la Creu.

(EN SA VIGILIA)

Qui no pot segá espigola.

Perqué jo no hi puch segar
en vostra mística ayrola,
me n' hi vinch á espigolar.
Oh! per dolent escolar,
no 'm trayéu de vostra escola!

DIA 24

A Sant Joan de la Creu.

Hi ha al Carmel un gran verger
fresch, arbrat y floridíssim,
se 'l plantá un dia l' Altíssim,
qui á tu 't vol per jardiner.
Per sentir sa dolça aflare
lo cel s' obría un matí.
Cuya á fer mel, abellayre,
que floreix lo romaní,

Los Angels son les abelles
que posarán en ton cor
la mel dolça de l' amor
presa á les flors y poncelles.
¿No les sents volar per l' ayre
murmurant un cant diví?
Cuya á fer mel, abellayre,
que storeix lo romaní.

DIA 25

A la mort d'un rey.

Et nunc, reges, intelligite.
Salm 2.

En la terra se capgiran
regnes, pobles y ciutats,
uns, per altres, se retiran
que també son retirats.

Mudan de cap les corones,
 los ceptres mudan de má,
 y envía Deu noves ones
 per si alguna 'l servirá.

Com elles damunt la sorra,
 la má de Nostre Senyor,
 quan alguna lletra esborra,
 vol escriurela millor.

DIA 26

Los Desposoris de la Verge.

Verge, en vostre Desposori,
 ¿de que us faría ofertori
 si no té res lo joglar,
 no té de l' India l' evori
 ni les perles de la mar?

Sols tinch una arpa daurada
 que 'l bon Deu m' ha regalada
 plena de cantichs d' abril,
 vindré á cantar una albada
 sota vostre camaril.

DIA 27

Dulcis Hospes animæ.

Jesús, bon Jesús, amor de ma vida,
 dolçor del meu pit,
 de dia y de nit mon ànima us crida,
 de dia y de nit.

¿Hont sou que no us veu mon ull que us anyora
plorant de tristor?

Vos tinch en mon cor, y us cercava fora,
¡vos tinch en mon cor!

DIA 28

Deus intuetur cor.

Los hòmens miran la cara,
però Deu mira lo cor;
en la hermosura mes rara
tot sovint hi veu mascara,
y á mirar un pobre 's para
que 'l mon rebutja ab horror.

DIA 29

Talis quisque nostrum est,
qualis ejus dilectio: terram
diligis, terra eris: Deum di-
ligis, Deus eris.

St. Agustí.

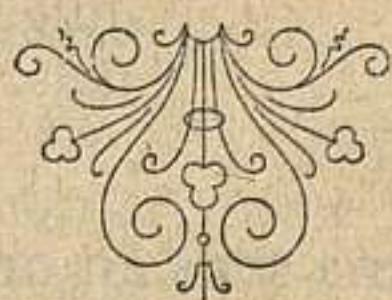
Una ànima sens amors
es un roser sense roses,
una estrella sense raigs,
una lira sense cordes.
Mes, si es terrena l' amor,
promptament la mort li roba
á la estrella 'ls raigs de llum
que li feyan de corona,
á l' arpa les cordes d' or,
al roser les seves roses.

DIA 30

Moriar, si egrediar.

Lluny de i' aygua 'l peix se mor,
mes jay! com l' ànima mía,
que aviat se moriría
fora la mar de l' amor.

Hont m' acaban de ferir
dexaume acabar la vida,
gavina del cor ferida,
¿que pot fer sinó morir?

Desembre.

DIA I

Oh bon Jesús amorós,
jo vull ser vostre poeta,
puix des que canto per Vos
me pagáu á la bestreta.

Vostre poeta vull ser,
mes no pas per la corona,
no canto, no, pel llorer,
sinó per Aquell que 'l dona.

DIA 2

Non trahor quia distrahor.

Entre mitg de les flors y les estrelles
prou vos cercava, oh mon amat Espós,
viver y font y mar de totes elles,
mes vostra má ne forma de tan belles
que jay! me distreyan cada punt de Vos.

Des de llavors, de cada criatura
 un escaló per enfilarme 'n faig,
 del avisme pregón á vostra altura,
 que es ombra, terra y fanch tota hermosura,
 per qui de vostra cara ha vist un raig!

DIA 3

Set.

Sitit sitiri Deus.

St. Greg. de Nissa.

¿Qui me la dona, oh Espós,
la set de podervos veure?
La set me la donáu Vos
ian sols per donarme beure.

Font eterna de plaher
 que 'ls Serafins embriaga,
 quan raja dintre mon ser
 tota set del mon s' hi apaga.

DIA 4

Demaná l' Amat al amic que era amor.

Ramon Lull.

¿Qué es ma dolça amor?
una corda d' or
que lliga al cor meu
lo Cor de mon Deu.

DIA 5

A un infant.

Cuna arrha sepulchri.

Oydá, rosa florida
 del mes de Maig;
 tu arribas á la vida
 quan jo me 'n vaig.

Lo teu cabell es negre,
 lo meu es gris;
 vina, aucellet alegre
 del paradís.

Les ales si tenía
 que Deu t' ha dat,
 al cel me 'n volaría
 d' hont tu has baxat.

DIA 6

Creus.

Me feu present cada día
 d' una creueta, oh Senyor,
 de fusta ó ferro que sía,
 jo la prench com si fos d' or.

Quan la miro tan hermosa,
 dich, sedent de mes tresor:
 una creu es poca cosa
 per la festa del meu cor.

Vos Jesús que 'n feyau tantes
de Joseph en l' obrador,
enviaumen unes quantes
y 'n faré festa major.

DIA 7

¡Que n' está 'l meu cor de trist
de veure com se us obliga,
oh amor de la meva vida,
flor del cel, oh Jesucrist!

Si 'ls hòmens vos oblidaren
jo may vos oblidaré,
mes ghont amor trobaré
per lo que ells vos desamaren?

DIA 8

La Immaculada Concepció de nostra Senyora.

Paradisus Dei.

Quan á l' home vol criar
lo Criador de la vida,
ofereixli per sojorn
un paradís de delicia.

Per posarhi lo seu Fill
vol sojorn de mes estima,
d' un paradís no 'n té prou,
vos formá á vos, oh María.

DIA 9

¡Ah ulls, plorats! ¡Ah cor, sospira!
 ¡Ah memoria, membrat la deshon
 nor de mon Amat, la qual li fan
 aquells que ell ha tan honrat en
 aquest mon.

Ramon Lull.

Oh Deu que 'l meu cor adora,
 la eterna ditxa que anyora
 es tota dins vostra má,
 mes l' home la 'n cerca fora,
 per axó sospira y plora,
 y eternament plorará!

DIA 10

Inter sidera.

Com un infant son *estel*,
 prou he fet volar pel cel
 ma poesía;
 lo meu *estel* s' hi perdé,
 y vol pérdreshi també,
 l' ánima mía.

DIA 11

Com al astre del dia 'l mirasol,
 la caramida al pol,
 mon cor enamorat vers Vos se gira,
 s' hi gira y si no us veu,
 com cervo assedegat lluny de la deu,
 amargament sospira.

DIA 12

Jesús, vostre dolç servey
es del cel l' aprenentatge,
es firmar nostre hereuatge,
que es hereuatge de rey.

Mes jay! l' home dins la escoria,
fuig de vostre amor etern;
vol ser escláu del infern
mes que senyor de la Gloria.

DIA 13

La font al riu, lo riu al mar rossola,
l' infant al pit hont glops de vida beu,
al cel l' àliga vola,
lo gentil papalló á la farigola,
mon cor á Vos, mon Deu.

DIA 14

E' aucellet.

Dulcius ut canam.

I

Trobí un auzell arrupit,
corgelat y ajamolit,
lo posí sobre 'l meu pit,
y 's retorná abans de gayre,
y al rependre 'l vol per l' ayre,
cantá un hymne al Infinit.

II

Oh Jesús mon salvador,
 axís heu fet ab mon cor,
 que 's moría de fredor;
 en vostre pit l' escalfareu,
 y ara canta 'l cant d' amor
 que Vos mateix li ensenyareu.

DIA 15

Latet anguis in herba.

Ab ton nom, llivertat, bé n' esclavisa,
 bé n' esclavisa d' ànimes l' infern!
 ¿Com Satanás t' ha presa per divisa,
 si solament te pot donar l' Etern?

DIA 16

Ulls del bon Jesús, miraume,
 llavi de Jesús, parlaume,
 oh peus de Jesús, seguiume,
 braç de Jesús, abraçaume,
 mà de Jesús, benehiume,
 Cor de Jesús, estimaume.

DIA 17

Veni, Domine Jesu.

Apoc. 20.

*Veniu, Sol, Solet
 claror del meu dia,
 veniu, Sol, Solet,
 que 'm moro de fret.*

I

La nit de la terra 'm cansa,
Sol del Cel, veniu, veniu,
que si Vos no me 'n goriu
jo moriré d' anyorança.

II

Vostre Cor que may desvol,
té sempre escalfor de sobres,
y que n' abrigáu de pobres,
sota la capa del sol!

III

Jo só pobre y fredorejo,
abrigaume á mi, si us plau,
si ab lo vostre m' abrigáu
ni 'l mantell real envejo.

*Veniu, Sol, Solet
de l' ànima mia,
veniu, Sol, Solet,
que 'm moro de fret.*

DIA 18

Nuestra Senyora de la Esperança.

Avuy visch á la Gleva,
Mareta meva,
¿demá hont viuré?
¿D' exa capella blanca
á quina branca
me 'n volaré?

¿Volaré á una abadía
ó á una Establía
com lo meu Bé?

¿Baxaré á terra plana,
ó á montanyana
me 'n pujaré?

Hont vostra amor me vulla,
com una fulla
rodolaré:
cullida ó trepitjada,
hont só enviada
me quedaré.

Mes á eix niu d' oreneta,
dolça Maretà,
bé hi tornaré.

Y ab vostra Escolanía
l' Ave María
vos cantaré.

DIA 19

Dirupisti vincula mea.

Que n' hi ha d' ulls envenats
que may se veuen la vena!
¡Que n' hi ha d' encadenats
que no 's troban la cadena!

A traurens del cativeri
veniu, oh Llibertador;
Sol dels sols del hemisferi,
donáu als cegos claror.

DIA 20

Es tan hermós y tan gran
lo Cel que 'l meu cor anyora,
que 'l bé que estich esperant
l' assaboresch abans d' hora.

DIA 21

Ave, Fons lucis.

- ¿Quina aygua dus, Font Segellada?
—La só pouada
dalt en lo Cel.
—Jardí tancat, ¿quina poncella
se t' esbadella?
—Lo Emmanuel.—

DIA 22

Sí mon cor fos un palau,
vos ne daría la clau,
y us diría: Amor, entráu
en esta casa que es vostra.
Mes sols es un cabanyot,
buyt de bens y plé de llot,
¿qué li dará á qui ho té tot
lo no-res que als peus se us postra?

Mes, puix no fereu refús
als dexebles d' Emmaús.
quedauvos aquí, oh Jesús,
que es tart per l' ànima mía.

Quedauvos aquí, si us plau,
 feu de ma casa palau,
 siáu vos qui en mi viscáu,
 jo de bon grat moriría.

DIA 23

Et nox sicut dies illuminabitur.

Salm 135.-12.

Fins lo Cel se m' ha ennegrit,
 mes al creyent res l' acora,
 com mes só de bella nit
 mes aprop só de l' Aurora.

DIA 24

Al puliol.

Per florir, oh puliol,
 no esperas la llum del sol,
 la nit es ton día:
 la nit santa de Nadal,
 quan floreix en lo Portal
 lo Fill de María.

De totes les flors d' abril
 perque ets tu la mes humil,
 vol ta companyía.
 Per son Pessebre Jesús
 s' estima més lo pallús
 que la pedrería.

Altre siga lliri blau
 del hort de vostre palau;
 jo aquí á l' Establía
 desitjo ser puliol,
 per guarnir vostre breçol,
 oh Fill de María.

DIA 25

Nadal.

A l' hora en que s' es desclosa,
 Jericó, ta blanca rosa,
 lo cel obría son cor,
 y com gota de rosada
 sobre la terra assecada
 dexa ploure 'l Salvador.

Oh! miráulo á la Establía,
 en los braços de María,
 test gentil d' aquella Flor:
 sa cara que n' es hermosa,
 ses galtetes son de rosa,
 son cabell es un fil d' or.

Somriuli una nova Estrella,
 los arbres trauen poncella,
 les nadales trauen flor:
 y, saltant entre les branques,
 cantan les tórtores blanques
 sa glosa de mes dolçor.

Los Angels á voladuries
 hi barrejan ses canturies
 puntejant ses arpes d' or,
Gloria á Deu en les altures;
 adorém, oh criatures,
 adorém al Criador.

DIA 26

—M' heu dexat sense corona,
 deya 'l desembre al Etern,
 des que ab má freda l' hivern
 totes mes branques axona.

Lo vent se me 'n du les fulles
 de que 'm solía vestir:
 lo bosch, mon llit tou ahir,
 se 'm torna un coxí d' agulles.

Mes de perdre mos joyells,
 robes d' or y pedrería,
 jo prou m' aconsolaría
 si 'nì donasseu flors y aucells.—

—¿No tens aucells ni canturies?
 diu l' Etern, mira 'l cel blau,
 ne baxan en vol suáu
 los ángels á voladuries.

¿No té flors ton camp gelíu?
 mira dintre la Establía,
 en los braços de María
 quina Nadala hi somriu.—

DIA 27

Infinitus est thesaurus.

Aquexes palletes que hi ha á la Establia
comprar jo voldría,
Jesús del meu cor.

Per exes palletes á pler donaría,
si á rius la tenía,
rius de pedrería,
munts de plata y or.

DIA 28

Ditior Christi paupertas cunctis
thesauris sæculi.*St. Bernat.*

Naxéu sobre la gebre,
mes pobre moriréu,
nuhet en lo Pessebre,
nuhet sobre la Creu.

Jesús, exes pobreses
que heu vos atresorat,
que sían mes riqueses
per una eternitat.

DIA 29

Ubiala, ubi thronus?

St. Bernat.

¿Quin llit volíau,—Jesús amable,
quin llit voléu?
Quan vos nasquereu—era un Estable,
quan vos morireu—fou una creu.

Avuy un altre—ne preteníau
dins nostres cors;
veniu y féusel—com lo voldríau,
mes, no de palles—sinó de flors.

DIA 30

Floret in ortu.

Les belleses del mon son lo fullatge,
Vos sou la flor;
Vos sou la flor de nostre romiatge
á un mon millor.

A terra y cel vostre perfúm cautiva,
Flor de Bethlém;
mes jay de mí! que fins á la altra riba
no us cullirém!

DIA 31

A María.

A vostre Roser místich
tot l' any vinguí,
á cullir una rosa
cada matí.

Lo cullidor es vostre,
vostre 'l Roser,
exes roses, María,
¿Per quí han de ser?

Xica es la presentalla,
l' amor es gran,
oh dolça mare mía,
prenéu lo ram.

Santuari de la Gleva, diada de Nadal de 1893.

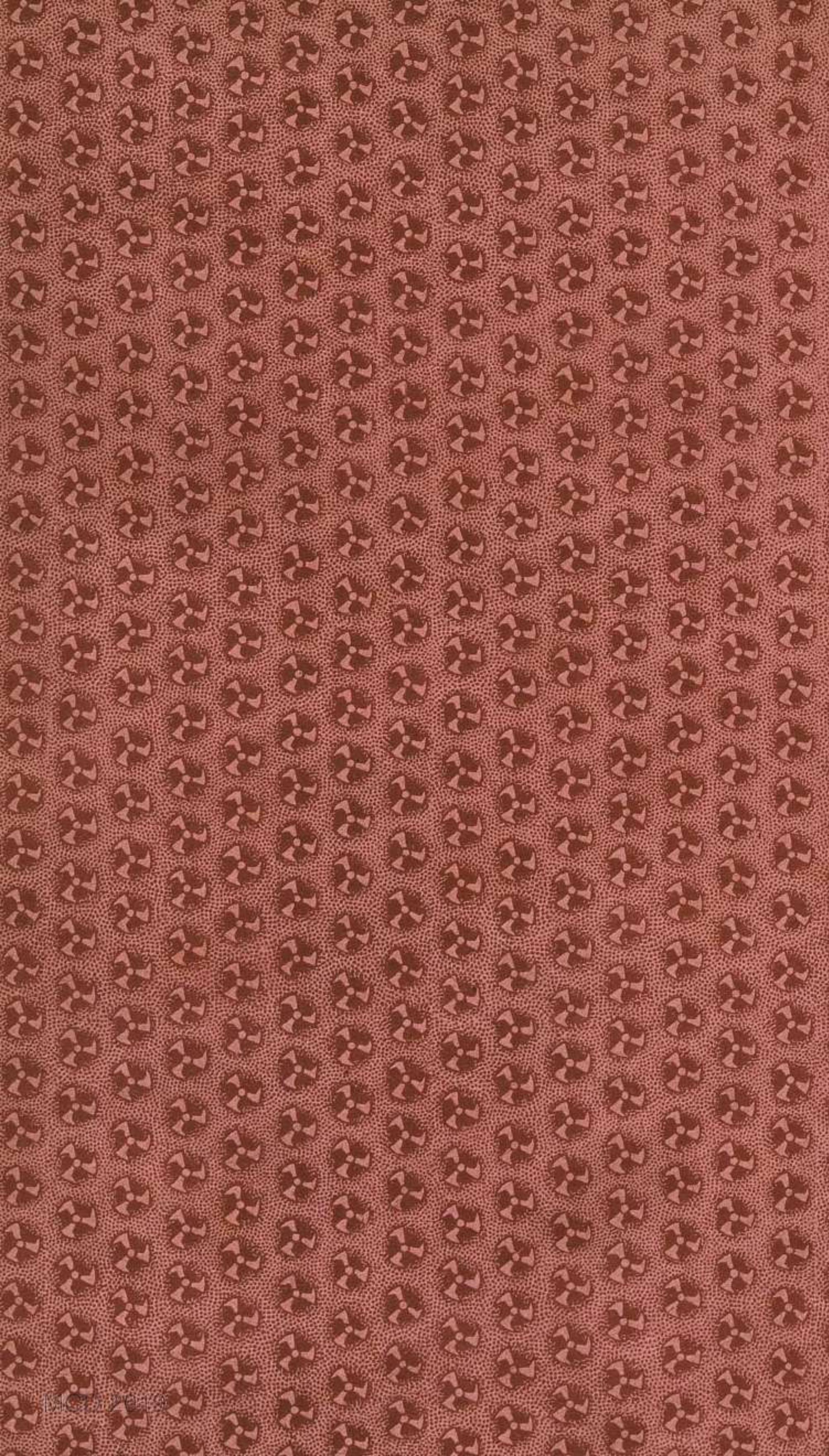
MCD 2019

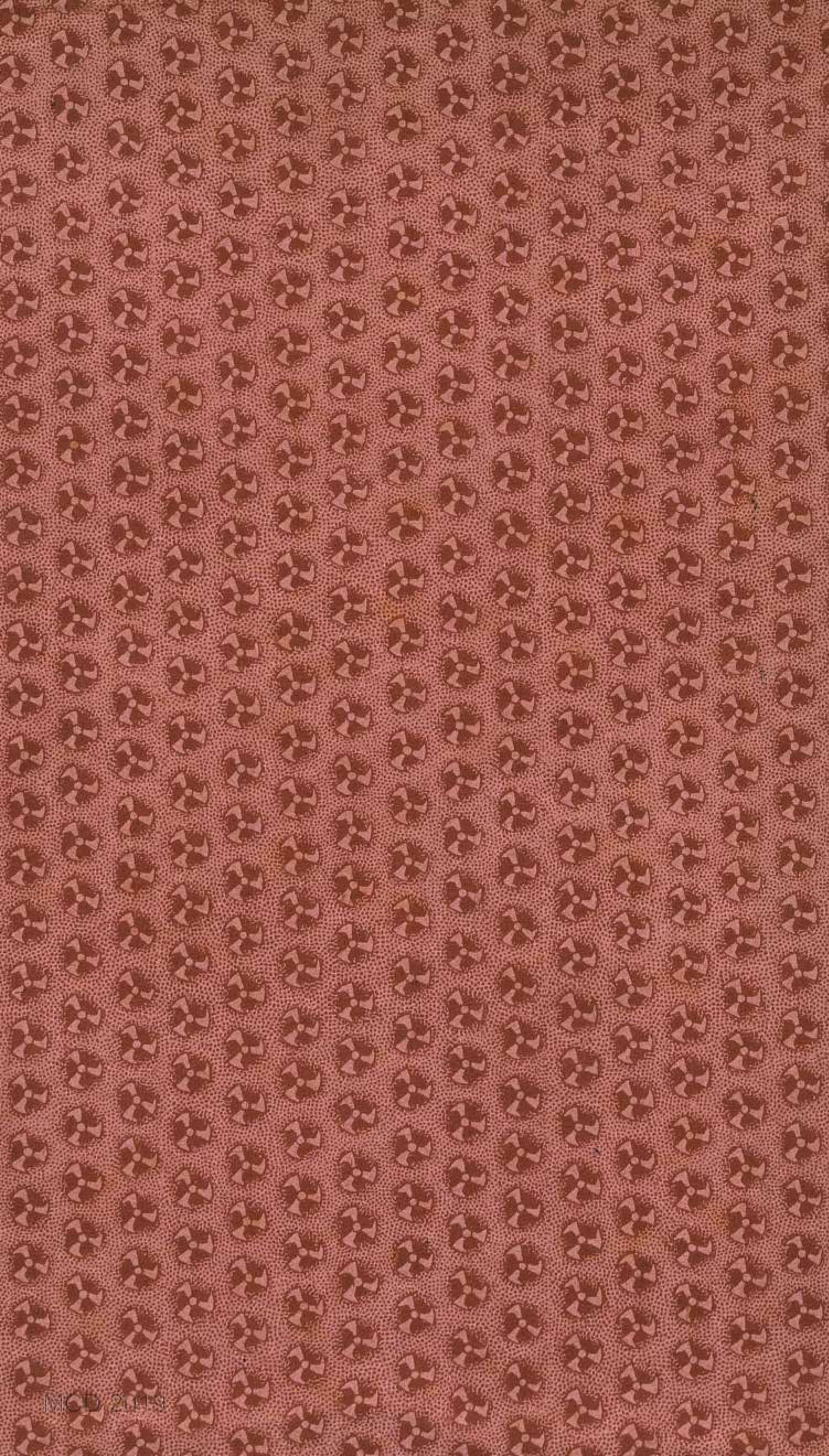

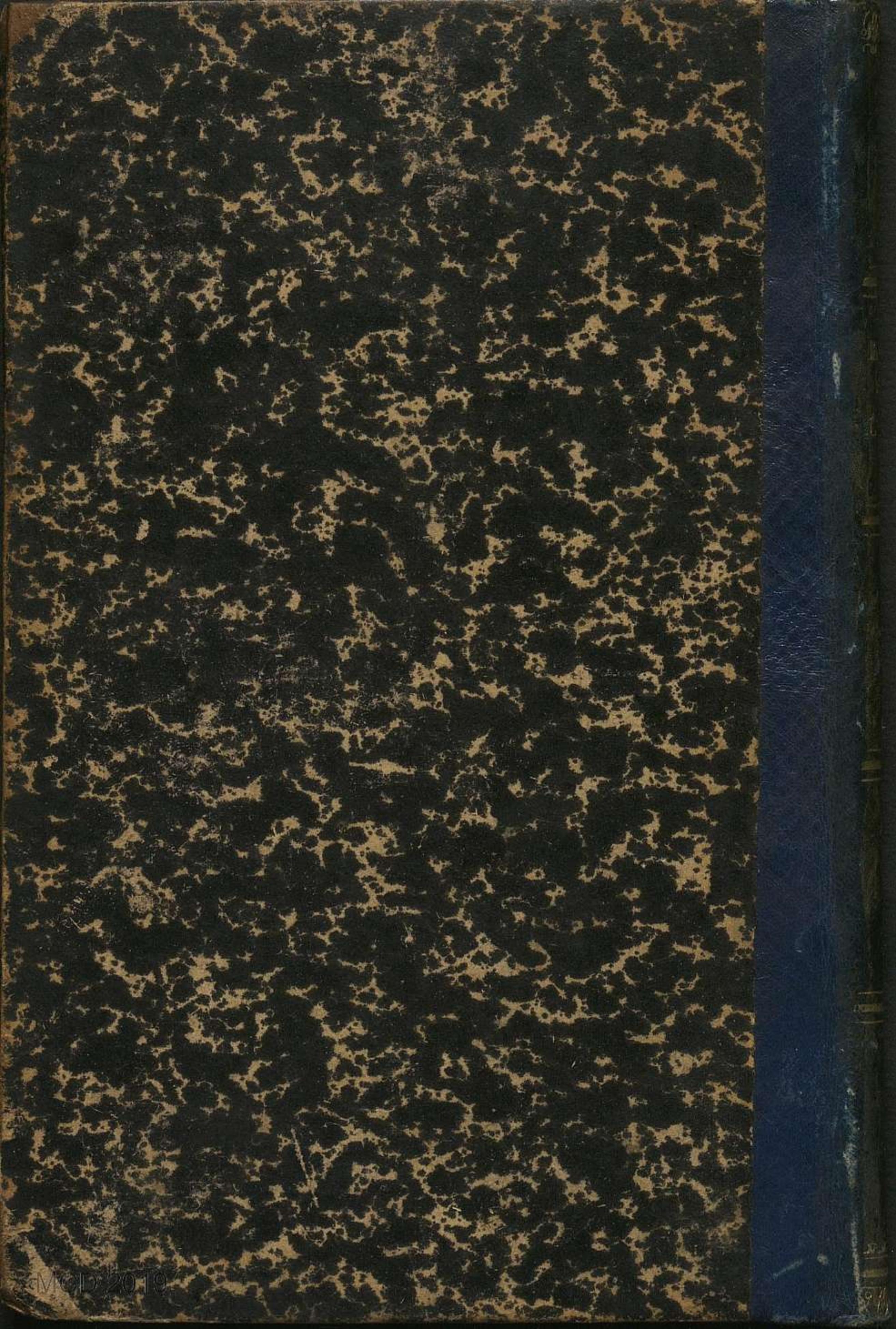
ARCHIVO
MARIANO

Biblioteca

VOLUMEN N.º 4706

MCD 2019